

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9470 af 26/05/2016 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00852

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 15-70-00852

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00852

Ikke kritik af DR for omtale af navngiven advokat

To advokater klagede over, at DR, TV 2 og Radio24syv havde bragt krænkende omtale om dem i relation til deres erhvervsudøvelse. Dertil var der klaget over valget af kilder og manglende forelæggelse. Kun den advokat, hvis navn DR havde nævnt, var klageberettiget i forhold til DRs omtale. Pressenævnet udtalte ikke kritik i sagen.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Der er klaget over et samarbejde mellem medierne DR, TV 2 og Radio24syv i relation til medie-dækningen, og klagerne har derfor anført, at de tre mediers dækning bør vurderes samlet.

Pressenævnet behandler klagen over de tre medier samlet, men vurderingen af, hvorvidt de enkelte medier har tilsidesat god presseskik, sker i forhold til det medie, der har offentliggjort de pågældende oplysninger. Redaktøren for et medie kan efter medieansvarslovens regler som udgangspunkt kun drages til ansvar for de oplysninger, der er offentliggjort i redaktørens eget medie.

3.1 Formelle forhold

På Facebook-siden <https://www.facebook.com/events> blev linket til udsendelsen ”DR2 Undersøger: Fædre under mistanke”. Siden er arrangeret af [Person L], der er angivet som togfører i DSB. Facebook-siden fremstår ikke som en del af DRs Facebook-sider og er ikke anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1. Der er derfor ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over opslag på denne Facebook-side hører således ikke under nævnets kompetence. Denne del af klagen afvises uden behandling.

Det bemærkes, at DRs radio- og tv-udsendelser er omfattet direkte af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2, og at hjemmesiden dr.dk er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3.

Klagen over DRs radio- og tv-kanaler samt hjemmesiden dr.dk er omfattet af Pressenævnets kompetence.

I sagen har DR gjort indsigelser over for en række formelle forhold. De formelle spørgsmål er behandlet nedenfor.

3.1.1 Klagefrist

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 3, at klager over DRs, TV 2s eller TV 2s regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik senest 12 uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelse kan senest 12 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Der er klaget over DRs medieomtale den 12. marts 2015. Den 4. juni 2015 modtog DR en klage fra [Klager 1] og [Klager 2] over tilsidesættelse af god presseskik og en anmodning om genmæle. Klagen er

således sendt til DR på fristdagen. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 må DR have været bekendt med det overordnede indhold af klagen. Den 9. juni 2015 præciserede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og eftersendte en genmæletekst til DR.

Da klagen over DRs afslag af 1. juli 2015 er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015, er klagefristen til Pressenævnet samtidig overholdt. Klagen behandles.

3.1.2 Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

[Klager 1] er omtalt ved navn i dele af DRs mediedækning. [Klager 1] er således en del af den omtalte gruppe af familieadvokater, der henvises til som ”en eller to håndfulde familieadvokater”. Hun har derfor en sådan retlig interesse i at klage over DRs omtale, at der er grundlag for at behandle klagen i forhold til hende.

[Klager 2] er ikke på noget tidspunkt omtalt ved navn i DRs dækning og der er heller ikke andre oplysninger i DRs dækning, der gør det muligt at identificere [Klager 2] som en af de omtalte familieretsadvokater. Pressenævnet finder herefter ikke, at [Klager 2] har retlig interesse i at klage over DRs dækning. Det forhold, at [Klager 2] bliver omtalt ved navn i TV 2s dækning af sagen indebærer ikke, at hun har retlig interesse i at klage over DRs dækning. Nævnet afviser derfor at behandle klagen i forhold til [Klager 2].

3.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Pressenævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt navnene på de advokater, der har udtalt sig til DR, vil være omfattet af reglerne om kildebeskyttelse i retsplejeloven. Det forhold henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence og behandles derfor ikke.

DR har under sagen afvist at fremlægge seertal og råoptagelser i anledning af den påklagede mediedækning. Det ligger videre uden for nævnets kompetence at pålægge et medie at udlevere seertal og råmateriale.

3.1.4 Mundtlig forhandling

Efter § 46, stk. 3, i medieansvarsloven samt § 8, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet kan nævnet indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. –Mundtlig forhandling kan ifølge forarbejderne til bestemmelsen i medieansvarslovens § 46, stk. 3, anvendes, hvor sagen efter nævnets opfattelse ikke er tilstrækkeligt oplyst på det skriftlige grundlag, eller hvor der er mulighed for en forligsmæssig løsning. Det fremgår også af forarbejderne, at bestemmelsen ikke giver mulighed for en egentlig bevisførelse for nævnet. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. saml., till. A, sp. 3170.

Pressenævnets sager behandles normalt på skriftligt grundlag. Der er ikke på det foreliggende grundlag anledning til at antage, at sagen ikke kan oplyses tilstrækkeligt ved parternes skriftlige indlæg,

eller at der af andre grunde bør træffes afgørelse om mundtlig forhandling. Der findes herefter ikke at foreligge grundlag for at indkalde parterne til en mundtlig forhandling.

Anmodningen om mundtlig forhandling afvises, og sagen behandles nedenfor på skriftligt grundlag.

3.2 God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis til realitetsbehandlingen af indholdet af klagen, at [Klager 1] ifølge DRs indslag og udsendelser skulle anvende uetiske metoder samt være medvirkende til at optrappe konflikter mellem sine klienter og den anden forælder, modparten. DR har henvist til 11 advokater, der anfører, at klageren er med til at skabe et højt konfliktniveau i samværs- og forældre-myndighedssager. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for beskyldningerne. Det forhold tages der derfor ikke stilling til i nedenstående behandling.

3.2.1 Offentlig interesse

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i spørgsmålet om, hvorvidt advokater anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager, hvilket DR blandt andet har brugt [Person A]s sag til at belyse. Advokat [Klager 1] repræsenterede moren, modparten i [Person A]s sag. [Klager 1] har tidligere udtalt sig til medier og taget del i den offentlige debat om samværssager, ligesom hun medvirker i DR Nyheders dækning. Nævnet finder herefter, at DR og de øvrige medier var berettiget til at omtale sagen og i den forbindelse nævne [Klager 1] ved navn i forbindelse med omtale af hendes erhvervsfaglige virke som advokat.

3.2.2 Vinkling

Der er klaget over, at DRs dækning var ensidig. Ifølge klageren er omtalen ensidig, navnlig fordi, at moren og barnets perspektiv ikke blev belyst, selvom hovedhensynet i denne type sager er "barnets bedste". Ifølge klageren fremgår det heller ikke klart af mediedækningen, at en samværssag behandles af administrative myndigheder, mens en forældremyndighedssag behandles af domstolene. [Klager 1] har ligeledes klaget over, at DR ikke sammenholdt Statsforvaltningens anslåede antal sager (på ca. 50-60 sager om året) med grundløse beskyldninger med det samlede antal samværssager (på ca. 16.000 sager årligt). Endelig mener hun, at advokaters rolle burde have været beskrevet yderligere.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale de nævnte forhold nærmere. Nævnet bemærker endvidere, at DR har bragt dele af [Klager 1]s synspunkter, der til dels gengiver de vinkler, som hun mener, er udeladt. Der henvises til følgende:

”Ens klients sandhed. Den bliver jo ved med at være den samme uanset om politiet ikke har ressourcer til at undersøge sagen. Så selvfølgelig skal min klient have lov til at få sine synspunkter frem, og det vil jeg også bringe frem på en ordentlig måde og på en etisk måde. Og så kan myndighederne jo ligesom sige, jamen, så skal der være samvær eller der ikke skal være samvær.” (radioindslagene kl. 06.53, 07.00, 08.00 og 09.00)

Og

”Moderens advokat, [Klager 1], siger, at samværssager er forskellige fra straffesager, fordi det vigtigste er barnets tarv og ikke forælderen rettigheder.

- Det kan godt være at faderen ikke mener, det er et overgreb, men at barnet stadig oplever det sådan, siger [Klager 1]. ”

Og videoklipet:

”Nu arbejder jeg så som advokat for voldsramte kvinder og børn, og der er jo ligesom højkonflikt, og der er der nogle børn, der oplever, at de bliver overgrebet. Og de oplysninger skal man jo som advokat bringe frem. Og det er klart, at det giver konflikter mellem forældrene, fordi den forælder, som barnet siger overgriber det, vil meget ofte benægte at have overgrebet barnet. Og barnet og den overgribende forælder, eller den barnet siger overgriber det, kan godt have hver sin opfattelse af sandheden.” (Begge citater fra ”*VIDEO [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen*”)

Og

”Moren til [Person A]s søn har ikke ønsket at udtale sig, men hendes advokat afviser, at hun optrapper konflikter.

[Klager 1], advokat: Jeg mener, at nogen konflikter, er man nødt til at tage. Altså, man jo ikke samarbejde om overgreb på sit eget barn. Og hvis man mener, at ens eget barn er overgrebet. Så må man tage den konflikt.” (TV-Avisen kl. 18.30)

Og:

”Morens advokat hedder [Klager 1]. Hun vil ikke deltage i et interview, men hun skriver til DR2 Undersøger:

[Der vises citat] ”Fakta er, at i samværssager med påstande om overgreb fra farens side, handler det om, hvorvidt det er sikkert for barnet at skulle på samvær. Selv om politiet i en sag ikke finder, at der er nok bevismateriale til, at sagen mod faren kan komme for retten, betyder det ikke, at overgreb ikke har fundet sted.”

Og

”I en mail til DR, afviser morens advokat, at hun handler uetisk eller går over strengen, også når hun gentager afviste anklager. [Der vises citat] ”Forældreansvarsloven siger, at alle afgørelser skal træffes til barnets bedste. Bevistvivlen burde derfor altid komme barnet til gode i en samværssag (...) I straffesagen er formålet ikke kun at straffe, men også at sikre en uskyldig mod at blive dømt. I en samværssag må det vigtigste være, at lade tvivlen komme barnet til gode.”

Samt

”I en af sagerne skete det netop for [Klager 1]s egen klient. Kvinden blev dømt for injurier af retten på grund af de udokumenterede beskyldninger. Den far, som blev udsat for beskyldningerne, klagede efterfølgende over [Klager 1] til Advokatnævnet, men fik ikke medhold i sin klage over, at hun havde handlet uetisk.” (Alle tre fra dokumentaren ”*DR2 Undersøger: Fædre under mistanke*”)

På baggrund af DRs omtale og gengivelse af [Klager 1] synspunkter finder Pressenævnet efter en samlet vurdering ikke, at der er grundlag for at anse DRs dækning for at være ensidig.

3.2.3 Kildekritik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Klageren har henvist til, at medierne burde have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far, selskabet Hvert 3. barn ApS og dets direktører, de anonyme advokater i rundspørgen, kontorchefen i Statsforvaltningen, formanden for Danske Familieadvokater, tidligere minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold samt advokaterne Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen. Sidstnævnte repræsenterede modparten i injuriesøgsmålet, hvor der blev afsagt dom 5. marts 2013. Ved dommen blev en af [Klager 1]s klienter dømt for overtrædelse af straffelovens injuriebestemmelser. Det bemærkes, at [Klager 1] i den efterfølgende sag hos Advokatnævnet blev frifundet for overtrædelse af god advokatskik ved nævnets afgørelse af 31. oktober 2013.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at DR ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at udtalelserne fra kilderne fremstår som kildernes vurdering af den omtalte gruppe familieadvokater. Nævnet har videre lagt afgørende vægt på, at det fremgår af omtalen, at advokat Karina Hedegaard Hansen repræsenterede modparten, og at det oplyses i dokumentarudsendelsen, at Advokatnævnet ikke fandt, at [Klager 1] havde handlet i strid med god advokatskik.

Det forhold, at DR ikke giver oplysninger om eventuelle kilder med tilknytning til selskabet Hvert 3. Barn ApS, kan ikke føre til et andet resultat.

3.2.4 Korrekte oplysninger

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. jf. punkt A. 1.

3.2.4.1 [Person A]s sag

Der er klaget over DRs præsentation af [Klager 1]s rolle i [Person A]s sag i dokumentaren ”*DR2 Undersøger: Fædre under mistanke*”. [Klager 1] har anført, at hun ikke var advokat for moren til [Person A]s søn i samværssagen, men at hun kun repræsenterede moren i forældremyndighedssagen.

Af dokumentarudsendelsen fremgår følgende:

”I månederne efter sommerhuset er der løbende kontakt mellem moren og Statsforvaltningen. Her fortæller hun ikke noget om pædofili. I slutningen af september skriver hun, at hun har fået en advokat, og den 11. oktober 2010 anmelder hun [Person A] til politiet for seksuelle overgreb.”

Og

”På grund af det høje konfliktniveau og morens modvilje, bliver de efterfølgende samvær ikke til noget. Derfor lægger [Person A] sag an for at få genoptaget samværet med sønnen. Sagen skal afgøres ved fogedretten. Her gentager morens advokat detaljeret, hvordan [Person A] skulle have forgrebet sig på sønnen.”

Samt

”Samme dag som mødet i retten afgør Statsforvaltningen, at [Person A] ikke må se sin søn. Årsagen er konflikten med moderen.”

På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager 1] blev beskikket som advokat for moren den 11. oktober 2010. Det fremgår af mail af 12. oktober 2010 fra moren til Statsforvaltningen:

”Med henvisning til ovennævnte journal.nr kan jeg oplyse, at jeg, i går efter samtale med egen læge og i samråd med min advokat, har anmeldt vold og seksuel krænkelse begået af [Person A] i mod min søn på baggrund af min søns udtalelser. Jeg afventer nu politiets videre behandling af sagen”

Af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011 fremgår det, at efterforskningen af mistanken mod [Person A] blev standset, da der ikke var en rimelig formodning om, at der var begået noget strafbart.

I et processkift af 5. juli 2011 til fogedretten skrevet af [Klager 1] på vegne af moren gentages beskyldningerne om seksuelle krænkelser og vold. Statsforvaltningen besluttede samme dag blandt andet at afvise [Person A]s anmodninger om samvær med barnet, da barnet ikke kunne rumme det høje konfliktniveau forældrene imellem. Begrundelsen var: *”På grund af det høje konfliktniveau finder vi, at det vil være en for stor belastning for [barnet], at der fastsættes samvær for tiden. Det bemærkes, at vi isoleret set ikke finder at der er noget at udsætte på dig som samværsforælder.”*

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere DRs udlægning af [Klager 1]s rolle i [Person A]s sag.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at [Person A] klagede til Advokatnævnet over [Klager 1]. Advokatnævnet tog imidlertid ikke stilling til spørgsmålet om, hvorvidt god advokatskik var tilsidesat i forbindelse med processkriftet af 5. juli 2011, da [Person A]s klage over processkriftet var indbragt for Advokatnævnet efter klagefristens udløb.

I artiklen *”VIDEO [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen”* blev anvendt udsagn som:

”[Person A] blev rensat for anklager om seksuelle overgreb mod sin søn. Alligevel har han ikke set ham, siden anklagerne faldt for fire et halvt år siden.”

Og

”Falske anklager om overgreb og vold kan få alvorlige konsekvenser i børnesager - også selvom politiet ikke rejser tiltale mod den anklagede forælder.”

På baggrund af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011, hvor politiet standser efterforskningen, da *”der ikke er en rimelig formodning om, at der er begået noget strafbart”*, lægger Pressenævnet til grund, at der ikke har været rejst en tiltale mod [Person A]. Selv om udsagnene ”renset” eller ”falske anklager” ikke er juridisk dækkende i den konkrete situation, hvor sagen ikke blev prøvet ved domstolene, finder nævnet imidlertid i den angivne sammenhæng ikke grundlag for at udtale kritik af DR for at anvende de to udsagn.

3.2.4.2 Anden omtale

[Klager 1] har videre klaget over, at DR gør beskyldninger til fakta. Eksempelvis skriver DR i artiklen *”Minister om uetiske familieadvokater: Advokatrådet må hanke op i sig selv”*:

”Sådan lyder det fra socialminister Manu Sareen, efter ’DR2 Undersøger’ i aften kan fortælle, at en håndfuld familieadvokater er med til at eskalere konflikter mellem forældre i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at komme med falske anklager om for eksempel seksuelle overgreb og vold.”

[Klager 1] har blandt andet henvist til, at DR ikke har dokumentation for sådanne konstateringer, og at hun ikke har modtaget kritik fra Advokatnævnet.

Afsnittet fra artiklen kan forstås som faktiske oplysninger. Det fremgår imidlertid yderligere af artiklen:

”Statsforvaltningen har kendskab til en eller to håndfulde familieadvokater, som efter deres mening handler uetisk i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at opfordre forældre til at komme med falske anklager mod hinanden, der i sidste ende koster barnet samværet med enten sin mor eller far - også selvom den anklagede part bliver renset for anklager.”

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at der er tale om en generel omtale, og at det fremgår af artiklen som helhed samt DRs dækning i øvrigt, at der er tale om beskyldninger og vurderinger fra kilder, herunder andre advokater. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af DR.

3.2.5 Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænkede, jf. punkt A. 3.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne i artiklerne og nyhedsudsendelserne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager 1], som DR nævner med navns nævnelse, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for hende.

3.2.5.1 Nyhedsdækningen

[Klager 1] er nævnt ved navn i radio- og tv-udsendelser samt på dr.dk. Pressenævnet lægger til grund, at DR interviewede [Klager 1] telefonisk den 11. marts 2015 til brug for DRs nyhedsdækning den 12. marts 2015.

Pressenævnet finder, at [Klager 1] i tilstrækkeligt omfang er kommet til orde i forbindelse med de nyhedsartikler og –udsendelser, hvor hun er nævnt ved navn. Dele af interviewet blev anvendt i DRs efterfølgende nyhedsdækning, herunder blev en del af interviewet indsat til artiklen *"VIDEO. [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen"*. Pressenævnet finder hverken anledning til at kritisere DRs forelæggelse i forhold til nyhedsdækningen den 12. marts 2015 eller, at DR alene offentliggjorde dele af det tyve minutter lange interview, herunder til artiklen på dr.dk og ikke i DR2-dokumentaren, da hun havde afvist at lade sig interviewe til DR Fakta til kamera.

3.2.5.2 Dokumentarudsendelsen

Pressenævnet lægger til grund, at DR henvendte sig til [Klager 1] første gang ved mail af 8. februar 2015 vedrørende udsendelsen *"DR 2 Undersøger: Fædre under mistanke"*. DR oplyste om det overordnede emne for udsendelsen og om, at den konkrete sag med [Person A] ville indgå. [Klager 1] afviste at medvirke i et interview, men sendte en udtalelse til DR ved mail af 11. februar 2015. De væsentligste dele af [Klager 1]s skriftlige bemærkninger blev gengivet i udsendelsen.

[Klager 1] oplyste ved mail af 11. marts 2015 til DR Nyheder, at hun ikke havde *"noget imod, at det interview som bringes i Nyhederne også bruges i udsendelsen fra DR Fakta"*. Pressenævnet finder, at [Klager 1]s betingelser i mailen må forstås som endnu et afslag på at deltage i et interview til kamera i DR2-dokumentaren. Hun har således fået mulighed for at medvirke på sædvanlige vilkår, og ved mail af 8. februar 2015 blev hun af DR gjort bekendt med, at DR Fakta *"bliver nødt til at optage et evt. interview med dig i denne uge, hvis det praktisk skal være muligt at få det ind i programmet. Derfor vil vi foreslå, at det foregår en aften i den kommende uge"*.

Pressenævnet finder herefter, at [Klager 1] fik lejlighed til at komme til orde i forhold til den kritik, der knyttede sig til hendes erhvervsudøvelse. Pressenævnet finder således ikke anledning til at udtale kritik af DRs forelæggelse.

3.2.6 Afpublicering

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8. Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Klageren har anmodet medierne om at fjerne al mediedækning om emnet. DR har ikke kommenteret på anmodningen, hvilket Pressenævnet betragter som et afslag.

Da mediedækningen vedrører klagerens erhvervsmæssige virke og ikke indeholder sådanne følsomme eller private oplysninger, som kan anses som omfattet af punkt B. 8, finder Pressenævnet ikke, at

DR skulle have imødekommet anmodningen om at slette mediedækningen. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af DR for ikke at fjerne tv- og radioudsendelser samt artikler fra DRs hjemmesider.

3.3 Genmæle

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Det følger videre af lovens § 38, stk. 1, at genmælets indhold i alt væsentligt skal være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Pressenævnet finder, at den foreliggende genmæletekst ikke tager stilling til konkrete oplysninger i mediedækningen og indeholder kommentarer, beklagelser på mediets vegne og vurderinger i et sådant omfang, at det ikke opfylder indholdskravet i medieansvarslovens § 38. Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge DR at bringe genmæleteksten hverken helt eller delvist.

Advokaterne [Klager 1] og [Klager 2] har klaget over omtale af samværssager den 12. marts 2015 på DRs platforme, P1, P3, P4, P5, P6, P7, P8 og DABradio, tv-kanalerne DR1 og DR2 samt hjemmesiden dr.dk, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat. Klagen omfatter endvidere DRs afslag på genmæle.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 15-70-00853, [Klager 1] og [Klager 2] mod TV 2 DANMARK A/S, og sag nr. 15-70-00854, [Klager 1] og [Klager 2] mod Radio24syv.

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at DR, TV 2 og Radio24syv har bragt krænkende og ukorrekt omtale om dem i relation til deres erhvervsudøvelse som advokater. Dertil er der klaget over valget af kilder og manglende forelæggelse.

I sagerne er der indsendt et omfattende bilagsmateriale til klagen til Pressenævnet fra [Klager 2] og [Klager 1], herunder andre artikler i forskellige skrevne medier, hvor de er omtalt eller udtaler sig. I Pressenævnets kendelse er alene gengivet dele af det fremsendte materiale.

1 Sagsfremstilling

Der er klaget til Pressenævnet over radio- og tv-indslag og artikler samt hovedudsendelsen ”DR2 Undersøger: Fædre under mistanke” på DRs platforme. Nyhedsomtalen er bragt fra kl. 06.00 om morgenen og resten af dagen den 12. marts 2015, inden dokumentaren blev offentliggjort på DR2 kl. 21.30.

Forud for dokumentarudsendelsen rettede DRs to afdelinger, DR Fakta og DR Nyheder, henvendelse til [Klager 1] og omtalte oplysningerne i nyhedsdækningen. DR Fakta rettede henvendelse vedrørende dokumentarudsendelsen, og DR Nyheder rettede henvendelse vedrørende den øvrige nyhedsdækning.

1.1 Mailkorrespondance med DR Fakta

Forud for dokumentarudsendelse ”DR2 Undersøger: Fædre under mistanke” kontaktede DR Fakta [Klager 1] pr. mail den 8. februar 2015. Af mailen fremgår det blandt andet:

”[...]

Programmet beskriver, hvad en beskyldning kan have af konsekvenser, og vi kigger på de advokater, der optræder i sager som her omtalt. [...]

Vi har talt med en række af dine advokat-kollegaer og interviewet nogle af dem. Vi kan se, at du i flere sager gentager beskyldninger rettet mod den ene part i dine skrivelser. Dette sker på trods af, at beskyldningerne er undersøgt af politi, anklagemyndighed og børnesagkyndige og fundet udokumenterede. Vi har også kendskab til en sag, hvor en klient, du har haft, bliver dømt for injurier. I dommen fremgår det, at dokumenter, som du har udarbejdet, af retten er blevet kendt ubeføjede. Flere af dine kollegaer mener, at man ikke bør gentage beskyldninger, efter de er fundet grundløse eller usandsynlige af relevante myndigheder. Deres holdning vil fremgå af programmet.

I programmet omtaler vi ovenstående, vi nævner dig ved navn, og vi kigger på nogle af de sager, du har medvirket i. Vi vil i den forbindelse godt lave et interview med dig om ovenstående.

Vi bliver nødt til at optage et evt. interview med dig i denne uge, hvis det praktisk skal være muligt at få det ind i programmet. Derfor vil vi foreslå, at det foregår en aften i den kommende uge – eksempelvis onsdag den 11. februar efter kl. 18.

Ønsker du ikke at medvirke, kan vi tilbyde at læse nogle få linjer op, som du sender til os [...]

[Klager 1] svarede samme dag pr. mail:

”Jeg deltager gerne i en udsendelse, hvor jeg kan få lov til at komme til orde med mine synspunkter.

[...]”

Den 9. februar 2015 skrev [Klager 1] i en mail til DR Fakta, at hun gerne ville gennemse udsendelsen inden interviewet.

Samme dag skrev DR Fakta følgende i en mail til hende:

”Programmet vil blive sendt i uge 11 på DR2. Vi kan ikke tilbyde dig at gennemse programmet forinden. Dels er det ikke en praksis, vi bruger og dels er det ikke færdigt. Men vi kan fortælle dig, hvad du konkret skal forholde dig til og hvad programmet handler om. ”

Hertil svarede [Klager 1] samme dag, at hun ønskede flere oplysninger, inden hun ville tage endelig stilling. DR Fakta sendte samme dag en mail til [Klager 1], hvoraf det blandt andet fremgik:

”Vi har gennemlæst flere af dine sager – herunder en sag hvor [Person A] (anonymiseret her) er modpart. Vi ser i sagerne et mønster, hvor beskyldninger er undersøgt af relevante myndigheder uden at kunne bekræftes.

Du – og nogle af de sager du har været involveret i – vil blive omtalt i programmet.

Vi har talt med flere af dine kolleger, som hævder at du konfliktoptrapper, og vi har talt med Statsforvaltningen, der ikke mener, at det er i overensstemmelse med god advokatskik at optrappe konflikter frem for at skabe løsninger. Derfor vil vi gerne interviewe dig om, hvilken garanti du har for, at dine klienter taler sandt i sager om beskyldninger om overgreb.

Vi vil også tale med dig om, at du gentager udsagn som er undersøgt af relevante myndigheder, og som ikke kan bekræftes.

Vi har kendskab til en sag, hvor en af dine klienter blev dømt for injurier. Og hvor et dokument udarbejdet af dig er kendt ubeføjet. Det vil vi også gerne interviewe dig om.

Interviewet foregår som aftalt – såfremt du fortsat ønsker at deltage – onsdag d. 11. februar kl. 19 i DR-byen.

For en god ordens skyld skal vi gøre opmærksom på, at DR ikke giver mulighed for at gennemse og redigere i programmet inden udsendelsen. Hvis du ikke ønsker at deltage i et tv-interview vil vi kunne gengive dine skriftlige svar på vores spørgsmål i en redigeret udgave.

[...]"

Ved mail af 10. februar 2015 bad [Klager 1] DR Fakta fremsende yderligere oplysninger, herunder hvilke kollegaer og andre personer, som udtaler sig om hende i udsendelsen. Herudover redegjorde hun for, at der var forskel på bevisvurderingen i straffesager og samværssager. DR Fakta svarede samme dag. Af mailen fremgår det blandt andet:

"Vi kan oplyse, at Bente Koudal fra Statsforvaltningen i tv-programmet siger, at det ikke er etisk i orden, at genfremsætte beskyldninger som en børnesagkyndig og anklagemyndigheden har sagt stop til. Hun uddyber det, og siger at det er i strid med god advokatskik at optrappe en konflikt.

Lone Brandeborg formand for Danske Familieadvokater siger, at det er i strid med god advokatskik at genfremsætte beskyldninger der er undersøgt og ikke kan dokumenteres.

Advokat Karina Hedegaard siger blandt andet, at hun ikke mener det er godt advokatarbejde, at rådgive sin klient til at fortsætte nogle beskyldninger hvis de er blevet manet til jorden af politiet. Hun mener, at man derved udsætter klienten for at komme i konflikt med injurielovgivningen. Hvilket jo også er sket i en af de sager du har haft.

Det er de ting vi gerne vil have dig til at forholde dig til. Vi vil også gerne have dig til at du i sagen vedr. [Person A] [*Person A*], *Pressenævnet*] og [Initialer] [*moren, Pressenævnet*] (anonymiseret her) omtaler beskyldninger der er fundet usandsynlige af både politiet og børnesagkyndig. [...]"

Ved mail af 11. februar 2015 til DR Fakta afslog [Klager 1] at medvirke i et interview. Af mailen fremgår det blandt andet:

"[...]

Udsendelsen kalder sig en faktaudsendelse, men jeg kan forstå fra de oplysninger, jeg har modtaget, at programmet belyser samværssager, hvor der er mistanke om vold og overgreb mod børn ud fra den ene parts side, nemlig farens. Dermed svigtes barnets perspektiv. Det er problematisk, da barnet er den svage part i sager om samvær, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er begået vold eller overgreb.

Beskyttelsen af børn i samværssager kan ikke afskæres med henvisning til, at det giver konflikter mellem forældre at oplysninger om overgreb tilgår myndighederne, blandt andet Statsforvaltningen og retten. Det er advokatens pligt at sørge for at videreformidle disse oplysninger, og dette er naturligvis ikke imod de advokatetiske regler. Myndighederne skal træffe afgørelse på et oplyst grundlag, hvilket kræver at begge parter får adgang til at fremkomme med deres syn på sagen. Jeg overholder naturligvis de etiske regler, hvilket advokatmyndighederne kan bekræfte.

Da jeg blandt andet har som fagligt speciale at varetage interesser for kvinder og børn, der er udsat for overgreb, har jeg et godt kendskab til dynamikken i denne type sager. Den typiske gerningsmand vil erklære sin uskyld, når det drejer sig om overgreb på børn, hvorfor en oplysning og undersøgelse af sagen er nødvendig. Selv om politiet i en sag ikke finder, at der er nok bevismateriale til, at sagen mod faren kan komme for retten, betyder det ikke, at overgreb ikke har fundet sted.

Fakta er, at i samværssager med påstande om overgreb fra farens side, handler det om, hvorvidt det er sikkert for barnet at skulle på samvær. Dette beror på en konkret vurdering af sagen, herunder en afvejning af risiko. Et beskyttelseshensyn for barnet må veje tungt. Der er i overgrebssager interessekonflikter mellem far og barn, som vil involvere barnets mor, der sammen med barnet vil protestere mod at samarbejde om overgreb. Det giver konflikt mellem forældrene, og involvering af advokater, som videreformidler forældrenes og barnets respektive synspunkter.

Det handler også om, hvornår et overgreb anses for bevist. Oftest er der ingen beviser, da kun barn og far er til stedet ved et overgreb. Der er ingen vidner og overgreb efterlader ikke altid synlige mærker. Derfor bliver det barnets ord eller beskrivelse af barnets adfærdsændring, der skal afvejes mod farens krav om samvær. Det afgørende bliver så, hvem bevistvivlen skal komme til gode. § 4 i forældreansvarsloven siger, at alle afgørelser skal træffes til barnets bedste. Bevistvivlen burde derfor altid komme barnet til gode i en samværssag.

Der er en afgørende forskel på beviskravene i en samværssag og i en straffesag. Det virker som om at de 2 forskellige typer sager blandes sammen i programmet, hvilket er yderst uheldigt. Hvis der rejses straffesag af staten med anklage mod faren for overgreb på barnet, er sagen en anden end i en samværssag. I straffesagen er formålet ikke kun at straffe, men også at sikre en uskyldig mod at blive dømt. Bevistvivlen kommer derfor faren til gode i straffesagen. Dette er anderledes i en samværssag, hvor det vigtigste må være at lade tvivlen komme barnet til gode.

I stedet for at medvirke i et interview i udsendelsen ønsker jeg således at afgive en udtalelse. Fristen for udtalelsen bedes oplyst. Såfremt jeg ikke får lov til dette, ønsker jeg, at ovenstående skal være min udtalelse, og at ordlyden bringes i sin helhed uden redigering eller beskæring. [...]"

Den 11. februar 2015 kvitterede DR Fakta for [Klager 1]s mail og svarede 16. februar 2015:

"Jeg skal endnu takke for din mail. Men jeg bliver nødt til at oplyse dig om, at DR ikke kan bringe hele din tekst, som du beder om. I vores første mail til dig skriver, at der er mulighed for at DR bringer nogle få linjer. Det holder vi fast på. Derfor skal jeg bede dig om at fremsende din udtalelse. Vi forbeholder os dog stadig retten til at forkorte. Hvis vi ikke har modtaget noget fra dig inden udgangen af onsdag den 18. feb. vil vi bringe et uddrag af den mail du sendte til os den 11. feb. 2015. "

Den 17. februar og 6. marts 2015 sendte DR Fakta yderligere mails til [Klager 1] vedrørende dokumentarudsendelsens indhold. Af mail af 17. februar 2015 kl. 17.17 fremgår det blandt andet:

"[...] I tillæg til det, vi tidligere har skrevet til dig, kan vi nu oplyse yderligere.

Advokat Lars Borring deltager i programmet. I den forbindelse har han fået kendskab til sagen der omhandler [Person A]. Advokat Borring kalder sagens forløb, for et udtryk for en drejebog i hvordan man får fjernet enhver form for samvær mellem barn og en far. Han siger også, at der findes advokater der bruger mindre pæne midler. Så fortsætter han og siger "det er ikke noget vi kan bevise på nogen måde, men det ligger klart fra mængden af sager og nogle advokater vi jo tit støder ind i. Og det er jo netop den rådgivning der gør at man kan gennemfører sådanne nogle ting her".

Vi har kontaktet omkring 25 advokater og godt halvdelen af dem siger at der findes kollegaer der efter deres mening går over stregen. Dit navn bliver i den forbindelse nævnt. Vi kan af hensyn til kilderne ikke navngive hvem der siger hvad. [...]"

Af mail af 17. februar 2015 kl. 17.34 fremgår det:

" [...]

Lars Borring siger afsluttende, vedr. [Person A]s sag – man får den klare tanke at moren har fundet sig en advokat der vil hjælpe hende på en hver tænkelig måde, til at bruge alle de ufine midler der findes for at hjælpe klienten. "

Af mail af 6. marts 2015 kl. 14.32 fremgår det:

"I tillæg til de tidligere fremsendte mails kan jeg oplyse, at vi i programmet fortæller at du i dit processkrift af 5. juli 2011 gentager at [Person A] har begået overgreb mod sin søn.

Som reaktion på dette udtaler [Person A] i programmet:

[Person A]: "Ja, og det tænker jeg er et bevidst advokatknep i og røre lidt i ilden igen, så den bluser lidt op. Og en advokat som modsiger både den børnesagkyndige, og en psykolograpport, det forstår jeg ikke! Der bliver ikke rigtig grebet ind overfor denne her advokat, så hun får bare lov at køre frem". "

Af mail af 6. marts 2015 kl. 14.35 fremgår det:

"Jeg skal også for god ordens skyld oplyse at vi viser et billede fra Youtube af dig, mens vi i en speak fortæller at du ikke vil deltage i et tv-interview. "

Den 9. marts 2015 kl. 12.47 sendte DR Fakta en mail til [Klager 1], hvoraf følgende fremgik:

"Hermed fremsendes de citater som vi bruger fra din mail i programmet [mail af 11. februar 2015].

[Klager 1]

CITAT 1

Jeg overholder naturligvis de etiske regler (...) I samværssager med påstande om overgreb fra farens side, handler det om, hvorvidt det er sikkert for barnet at skulle på samvær. (...) Selv om politiet i en sag ikke finder, at der er nok bevismateriale til, at sagen mod faren kan komme for retten, betyder det ikke, at overgreb ikke har fundet sted.

[Klager 1]

CITAT 2

§ 4 i forældreansvarsloven siger, at alle afgørelser skal træffes til barnets bedste. Bevistvivlen burde derfor altid komme barnet til gode i en samværssag. Hvis der rejses straffesag af staten med anklage mod faren for overgreb på barnet, er sagen en anden end i en samværssag. I straffesagen er formålet ikke kun at straffe, men også at sikre en uskyldig mod at blive dømt. Bevistvivlen kommer derfor faren til gode i straffesagen. Dette er anderledes i en samværssag, hvor det vigtigste må være at lade tvivlen komme barnet til gode. "

Samme dag kl. 12.50 sendte DR Fakta yderligere en mail til [Klager 1], hvoraf det fremgik:

”Jeg sender dig også lige de to citater med den speak der kommer før citatet.

Speak

Morens advokat hedder [Klager 1]. Hun vil ikke deltage i et interview. Men hun skriver til DR2 Undersøger.

[...]

OG

Speak

I en mail til DR afviser [Klager 1], at hun handler uetisk eller går over strengen – også når hun gentager afviste anklager.

[...]”

1.2 Mailkorrespondance med DR Nyheder

DR Nyheder sendte den 9. marts 2015 kl. 17.18 en mail til [Klager 1], hvoraf det fremgik:

”I forbindelse med DR2 Undersøgers dokumentar om konflikter i samværssager og forældre, der mister kontakten til sit barn/sine børn, bringer vi torsdag d. 12. marts en række nyheder i Radioavisen, P1 Morgen, DR2 Morgen og TV-Avisen om samme emne.

På disse platforme anvender vi [Person A] som case, og da du har været advokat for modparten i sagen, vil jeg høre, om du har mulighed for at give os et interview?

I udsendelsen fremgår det, at der findes en håndfuld advokater i Danmark, der bruger uetiske metoder i samværssager. De forsøger at skabe eller optrappe en konflikt mellem parterne med det formål at få Statsforvaltningen til at stoppe samvær for den ene part i sagen. Er det din opfattelse, at der findes sådanne metoder?

Vi vil gerne spørge om dit syn på sagen, og vi modtager også meget gerne relevant dokumentation. ”

[Klager 1] svarede ved mail af 10. marts 2015. DR Nyheder skrev samme dag kl. 20.06. Af mailen fremgik det:

”[...]

Da vi samarbejder på tværs i DR skal du være klar over, at dine svar muligvis også ville blive brugt i DR2 Undersøgers program.

[...]”

I mail af 11. marts 2015 skrev [Klager 1] blandt andet følgende til DR Nyheder:

”[...]

Jeg er interesseret i at medvirke i et interview, hvis jeg har sikkerhed for at det interview der optages bliver bragt i nyhederne og er til brug for nyhederne. Jeg betragter nyhederne som seriøse og vil have tillid til at medvirke til en sådan optagelse.

Jeg vil derfor gerne deltage i et interview til brug for nyhederne og har ikke noget imod at det interview som bringes i nyhederne også bruges i udsendelsen fra DR2 Fakta.

Jeg er derimod ikke interesseret i et interview og ønsker ikke at medvirke til dette, hvis det alene skal bruges i DR2 Faktas program – og ikke i nyhederne – som jeg betragter som et useriøst og samfundsskadeligt program, fordi programmet ikke i tilstrækkeligt omfang, efter de oplysninger journalisterne har villet give mig, har undersøgt og vil bringe oplysninger om barnets side af sagen, når der er mistanke om overgreb fra en forælders side, og tilsyneladende heller ikke morens oplevelse af situationen. På trods af dette kaldes programmet et faktaprogram, hvilket er vildledende for seerne.

Du kan bare ringe, hvis du fortsat er interesseret i at interviewe mig. ”

[Klager 1] klagede til DRs Lytternes og Seernes redaktør og anmodede om, at dokumentarudsendelsen ikke blev sendt. Det afslog DR den 10. marts 2015.

1.3 Nyhedsdækning

I nyhedsudsendelserne på DRs radiokanaler blev bragt omtale af beskyldninger mod modparten i samværssager.

I P1 Radioavisen kl. 06.00 bragte DR en kort omtale til indslaget i P1 Morgen kl. 06.53. Herudover blev der løbende bragt radioindslag på DRs kanaler P1 Radioavisen, P3 Nyhederne, P4 Radioavisen og DABRadioavisen (der er den samme radioavis for radiokanalerne P5, P6, P7 og P8) mellem kl. 06.00 og kl. 09.00.

Dr.dk bragte den 12. marts 2015 kl. 06.20 artiklen ”*Familieadvokater optrapper konflikt mellem forældre*” med underrubrikken:

”Nogle advokater saboterer børnesager med udokumenterede beskyldninger om vold og incest, lyder det fra både Statsforvaltningen og en række familieadvokater. ”

Af artiklen fremgår det blandt andet:

Vold, seksuelle overgreb, spritkørsel og psykisk terror.

Det er blot nogle af de alvorlige falske anklager, som kan blive fremsat i sager, der handler om samvær efter en skilsmisse.

Men i flere sager er det ikke forældrene alene, der får idéen om at fremsætte udokumenterede anklager mod faren eller moren til deres barn. Der findes nemlig en lille gruppe af familieadvokater, der er med til at eskalere konflikter i børnesager.

Det fortæller Statsforvaltningen i dokumentaren ’DR2 Undersøger: Fædre under mistanke’, som bliver vist på DR2 i aften.

Strid med god advokatskik—Statsforvaltningen har kendskab til en eller to håndfulde familieadvokater, som ikke optræder etisk forsvarligt i børnesager. Det fortæller kontorchef i Statsforvaltningen Bente Koudal i DR2-dokumentaren.

- For mig at se, er det aldrig okay at sige noget, som ikke er rigtigt. En advokat har både en etisk, men også en professionel forpligtelse til at bidrage til at få sagerne løst. Det er i strid med god advokatskik, hvis en advokat bidrager til at optrappe en konflikt, siger hun.

Statsforvaltningen ønsker ikke at oplyse, hvilke advokater, det drejer sig om. Samtidig oplyser 22 ud af 24 adspurgte familieadvokater til DR2 Undersøger og Radio24syv, at de har kolleger, der efter deres mening går over stregen i børnesager.

Anklage kan koste samværet

Falske anklager er da også et effektivt kort at spille i samværssager, fortæller Tanja Graabæk, direktør i "Hvert 3. barn", en organisation som rådgiver i skilsmissesager. Graabæk har også tidligere været ansat i Statsforvaltningen.

- Du kan sidde i en situation, hvor du er den mest fornuftige forælder, der aldrig har gjort noget galt, og alligevel kan du miste kontakten med dit barn, fordi der er kommet en falsk anklage om overgreb.

Tanja Graabæk kan godt genkende billedet af specifikke advokater, der modarbejder en fredelig løsning i skilsmisse- og samværssager fra sin egen tid hos Statsforvaltningen. Det samme kan advokat Lars Borring, som har 40 års erfaring med børnesager.

- Jeg ser advokater, hvor man tydeligt kan se, at den pågældende faktisk gør sit for, at de to forældre ikke kan komme til at snakke sammen mere, man overtager kommunikationen og skærper tonen, og i virkeligheden får sin egen klient lokket med på den skærpede tone. Det ser jeg, og det syntes jeg er dybt betænkeligt, siger han i DR2-dokumentaren.

Anklager koster samværet

Statsforvaltningen anslår, at flere hundrede børn om året mister kontakten til den ene forælder. I de fleste tilfælde brydes kontakten, fordi der er en konflikt mellem forældrene.

Og er der først faldet en anklage om overgreb, eskalerer konflikten, og det er nok til at koste barnet samværet med den ene forælder.

På trods af en frikendelse af den anklagede forældre, kan det koste samværet på sigt, fortæller Lars Borring.

Anklager gentages selv om de ikke er dokumenteret

Selvom fædrene bliver rensset for anklager, så er det langt fra sikkert, at anklagerne ikke dukker op på et senere tidspunkt i samme børnesag. 'DR2 Undersøger' har kontaktet alle byretter, og flere af dem svarer, at de kender til problemet med beskyldninger, der gentages, efter de er blevet afvist.

Samtidig er det omkostningsfrist at rette anklager mod sit barns far eller mor, lyder det fra Statsforvaltningen.

- Statsforvaltningen har ikke nogen sanktionsmuligheder i forhold til forældre, der ikke taler sandt, siger Bente Koudal.

Statsforvaltningen har som nævnt ikke ønsket at sætte navn på de pågældende familieadvokater. Men du kan se meget mere om sagen, når 'DR2 Undersøger: Fædre under mistanke' bliver vist på DR2 klokken 21.30 i aften. "

I radioprogrammet *"P1 Morgen"* kl. 06.53 blev bragt et indslag i *"Radioavisen"*. Indslaget omhandlede familieadvokaters rolle i samværssager, herunder faren [Person A]s samværssag. Bente Koudal, kontorchef i Statsforvaltningen, medvirkede, og afslutningsvis bragte DR følgende udtalelse fra advokat [Klager 1]:

"[Klager 1]: Ens klients sandhed. Den bliver jo ved med at være den samme, uanset om politiet ikke har ressourcer til at undersøge sagen. Så selvfølgelig skal min klient have lov til at få sine synspunkter frem, og det vil jeg også bringe frem på en ordentlig måde og på en etisk måde. Og så kan myndighederne jo ligesom sige: Jamen, så skal der være samvær, eller der ikke skal være samvær. "

I hvert fald i indslagene i P4 Radioavisen kl. 07.00, P3 Nyhederne kl. 08.00 og P1 Radioavisen kl. 09.00 blev ovennævnte udtalelse fra [Klager 1] bragt i forbindelse med omtale af [Person A]s samværssag.

DR2 omtalte i et nyhedsindslag, bl.a. kl. 07.17 den kommende dokumentarudsendelse. Nederst i skærm-billedet var teksten: "Ny dokumentar. Beskyldninger kan trække sager i langdrag".

Af indslaget fremgik det blandt andet:

"Studievært: En lille gruppe familieretsadvokater beskyldes nu for at trække særlig konfliktfyldte sager om skilsmissebørn i langdrag. Ifølge en dokumentarudsendelse, som sendes på DR2 her i aften, er der en lille gruppe advokater herhjemme, der er kendt for at være med til at trække sagerne i langdrag. Udsendelsen viser, at det blandt andet sker, når en af parterne kommer med beskyldninger om vold eller incest. Og det kan afbryde kontakten mellem barn og den anklagede forælder. Også selvom anklagen er falsk, og dermed risikerer den anklagede part fuldstændig at miste kontakten til barnet.

[...]"

Nyhedsindslaget fortsatte med et interview med Tanja Graabæk, direktør i "Hvert 3. barn", som blandt andet udtalte:

"[...]

Tanja Graabæk: Jah, men i hvert fald baseret på en forældet børnepsykologisk tilgang, fordi selv om det her overgreb skulle have været sandt, så fra barnets perspektiv ville et overvåget samvær have været det bedste, fordi det handler om at sikre, at barnet får placeret det der hændte, hvor det hører til, og får nogle redskaber til at leve med det livsvilkår, som et overgreb nu er. Så uanset, om det er sandt eller ej, så er det faktisk det bedste for barnet og sikre en kontakt i beskyttende rammer, selvfølgelig, for barnet. [...]"

Kl. 9.00 bragte dr.dk artiklen *"VIDEO. [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen"* med underrubrikken:

"[Person A] blev rensat for anklager om seksuelle overgreb mod sin søn. Alligevel har han ikke set ham, siden anklagerne faldt for fire et halvt år siden. "

Af artiklen fremgik blandt andet:

"Falske anklager om overgreb og vold kan få alvorlige konsekvenser i børnesager - også selvom politiet ikke rejser tiltale mod den anklagede forælder.

For [Person A] har det betydet, at det er fire et halvt år siden, han sidst så sin nu otteårige søn. Det er nemlig fire et halvt år siden, at moren til hans barn anklagede ham for seksuelle overgreb mod deres søn.

[...]

Moderen til drengen har ikke ønsket at kommentere sagen. Moderens advokat, [Klager 1], siger, at samværssager er forskellige fra straffesager, fordi det vigtigste er barnets tarv og ikke forælderen rettigheder.

- Det kan godt være at faderen ikke mener, det er et overgreb, men at barnet stadig oplever det sådan, siger [Klager 1].

'DR2 Undersøger: Fædre under mistanke' bliver vist på DR2 i aften klokken 21.30. "

Til artiklen var indsat et link til et videoklip, hvoraf det bl.a. fremgår:

"[Klager 1] ([Klager 1]s ansigt ses, mens hun udtaler sig:) Nu arbejder jeg så som advokat for voldsramte kvinder og børn, og der er jo ligesom højkonflikt, og der er der nogle børn, der oplever, at de bliver overgrebet. Og de oplysninger skal man jo som advokat bringe frem. Og det er klart, at det giver konflikter mellem forældrene, fordi den forælder, som barnet siger overgriber det, vil meget ofte benægte at have overgrebet barnet. Og barnet og den overgribende forælder, eller den barnet siger overgriber det, kan godt have hver sin opfattelse af sandheden. "

Kl. 12.00 bragte dr.dk artiklen: *"Børn føler sig ansvarlige for forældres skilsmisse-konflikter"*. I artiklen henvises bl.a. til dokumentaren *'DR2 Undersøger: Fædre under mistanke'*.

Dr.dk bragte kl. 12.59 artiklen *"Divorce lawyers escalate conflicts"* på DRs engelske version af hjemmesiden. I artiklen citeres Tanja Graabæk, direktør i "Hvert 3. barn" og advokat Lars Borring, ligesom der henvises til aftenens dokumentarudsendelse *"Fædre under mistanke"* på DR2. Af artiklen fremgik det blandt andet:

"In "DR2 Investigates: Fathers under suspicion", which will be aired this evening, the State Administration reveals that a small number of family lawyers are helping to escalate the conflict in custody cases. "

Identiske artikler blev samme dag oversat til arabisk, tyrkisk og somali og lagt på dr.dk. Disse udgaver er ikke længere tilgængelige på DRs hjemmeside.

Dr.dk bragte kl. 17.00 artiklen: *"Minister om uetiske familieadvokater: Advokatrådet må hanke op i sig selv"*. Af artiklen fremgår det blandt andet:

"Ansaret for uetiske familieadvokater ligger hos Advokatrådet.

Sådan lyder det fra socialminister Manu Sareen, efter *'DR2 Undersøger'* i aften kan fortælle, at en håndfuld familieadvokater er med til at eskalere konflikter mellem forældre i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at komme med falske anklager om for eksempel seksuelle overgreb og vold.

[...]

På udkig efter brodne kar

Statsforvaltningen har kendskab til en eller to håndfulde familieadvokater, som efter deres mening handler uetisk i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at opfordre forældre til at komme med falske anklager mod hinanden, der i sidste ende koster barnet samværet med enten sin mor eller far - også selvom den anklagede part bliver rensset for anklager.

[...]"

DR1 bragte et nyhedsindslag i TV-Avisen kl. 18.30. Nederst i skærbilledet var teksten: *"BØRNESAGER. ADVOKATER OPTRAPPER KONFLIKTER"*. Indslaget omhandlede [Person A]s samværssag og indeholdt interviews med Bente Koudal, kontorchef i Statsforvaltningen og Tanja Graabæk, direktør i 'Hvert 3. barn'. Af indslaget fremgik blandt andet:

"Studievært: Hvert år behandler Statsforvaltningen 16.500 sager om samvær. Sager, der er gået i hårdknude, når far og mor går hver til sit. I 2-300 tilfælde, det anslår Statsforvaltningen, at der bliver rejst anklager om for eksempel seksuelle overgreb eller vold, og Statsforvaltningen skønner, at mellem 50 og 60 procent af de anklager er helt grundløse. Derfor retter søgelyset sig nu mod familieadvokater, der i nogen tilfælde bringer anklagerne frem.

[Af skærbilledet fremgår også "Statsforvaltningen. 16.500 SAMVÆRSSAGER", "200-300 ANMELDELSE OM OVERGREB" og "50-60 GRUNDLØSE ANKLAGE".]

[...]

Speak (af skærbilledet ses [Klager 1]): Moren til [Person A]s søn har ikke ønsket at udtale sig, men hendes advokat afviser, at hun optrapper konflikter.

[Klager 1], advokat: Jeg mener, at nogen konflikter er man nødt til at tage. Altså, man kan jo ikke samarbejde om overgreb på sit eget barn. Og hvis man mener, at ens eget barn er overgrebet. Så må man tage den konflikt. [...]"

Indslaget blev afsluttet med et interview af Lone Brandenborg, formand for Danske Familieadvokater. Her fremgår teksten *"BØRNESAGER. KRITIK AF FAMILIEADVOKATER"* i skærbilledet.

1.4 Dokumentarudsendelsen

Den 12. marts 2015 kl. 21.30 bragte DR2 udsendelsen *"DR2 Undersøger: Fædre under mistanke"*. Af programomtalen på dr.dk, hvor programmet også blev gjort tilgængeligt, fremgår følgende:

"Jeg skulle have udsat min søn for seksuelle overgreb og vold. Det påstår hans mor i hvert fald." Sådan fortæller [Person A] om den udokumenterede beskyldning, der er årsagen til, at han ikke ser sin 8-årige søn. Han er en af de fædre, der er afskåret fra sit eget barn. Op mod 60 gange om året bliver en skilsmisseforældre uberettiget beskyldt for at have begået overgreb. Men selv om beskyldningen viser sig at være falsk, får den ofte afgørende betydning for både barn og forældre. DR2 Undersøger afdækker de udokumenterede beskyldninger, og undersøger om der findes advokater, der er med til at skabe konflikter."

Af dokumentarudsendelsen på DR2 fremgår blandt andet:

"Speak: De her fem mænd kender ikke hinanden. Men de har én ting til fælles.

[Man ser silhuetten af fem personer. Deres stemmer er forvrængede stemme.]

Person 1: Jeg udsætter min søn for seksuelle overgreb.

Person 2: Jeg skulle have slået min ene datter i hovedet med en bog, så hun fik en hjernerystelse.

Person 3: Jeg har holdt armene på ryggen af et af mine børn og slået ham med knytnæve over hele kroppen.

Speak: Børnenes mødre beskylder dem for at have begået vold eller seksuelle overgreb mod deres egne børn.

Person 4: Med mindre man har prøvet det selv, kan man slet ikke forholde sig til, hvor ondt det gør, at de væsener, man elsker allerhøjest her på jorden – at man skulle have gjort så grove ting mod dem.

Speak: Påstandene er undersøgt og afvist. Men alligevel fastholder mødrene og deres advokater anklagerne. Og beskyldningerne virker.

Person 5: Det er tre år siden, jeg sidst har set min søn.

[...]

Speak: Af hensyn til børnene og familierne er disse mænd anonyme. Men en af dem står nu frem og fortæller sin historie *[en af de sorte silhuetter bliver oplyst, så man ser personen, [Person A]]*.

Speak: I dette program undersøger vi, hvordan udokumenterede beskyldninger om vold og incest får afgørende betydning i en børnesag. Og vi undersøger, om der er advokater, der hjælper til med at optrappe konflikter for at få fædrene ud af børnenes liv.

Op mod 60 gange om året kan et barn risikere at miste kontakten til den ene forælder på grund af udokumenterede beskyldninger om overgreb.

Tanja Graabæk, direktør i 'Hvert 3. barn' og tidligere medarbejder i Statsforvaltningen: Falsk anklage er et rigtig effektivt kort at spille, fordi du kan sidde i en situation, hvor du er den mest fornuftige forælder, der aldrig har gjort noget galt, og alligevel kan du miste kontakten til dit barn, fordi der er kommet en falsk anklage om overgreb.

[Tidskode 02.20]

Speak: [Person A] er 46 år gammel og far til en dreng på otte år.

[...]

[Tidskode 6.10]

Bente Koudal, kontorchef i Statsforvaltningen: Hvis der er oplysninger fremme om eksempelvis vold eller andre overgreb, så er det jo klart, at så er vi nødt til at undersøge de oplysninger. Rigtig mange steder indhenter vi oplysninger fra, for at få undersøgt om der er noget i de her oplysninger eller ej, og jeg anslår, at mellem 50 og 60 sager årligt handler om oplysninger om strafbare forhold, som viser sig ikke at være korrekte.

Speak: Problemerne for [Person A] begynder i sommeren 2010 [...] Ifølge [Person A] afleverer han sønnen som aftalt. Han ser ham derefter ikke i mange måneder. Telefonbeskederne fra moren er fra juli 2010. Tre måneder efter anmelder hun [Person A] for seksuelle overgreb. Det sker samtidig med, at

moren får en advokat til at hjælpe med sagen. DR2 Undersøger har været i kontakt med både moren og advokaten, men de ønsker ikke at deltage i et interview til dette program.

[...]

[Tidskode 12.30]

Speak: I månederne efter sommerhuset er der løbende kontakt mellem moren og Statsforvaltningen. Her fortæller hun ikke noget om pædofili. I slutningen af september skriver hun, at hun har fået en advokat, og den 11. oktober 2010 anmelder hun [Person A] til politiet for seksuelle overgreb.

[...]

Speak: Men hvilken rolle kan en advokat spille i sager som disse? Vi ringer til nogle familieadvokater. De fortæller, at der inden for deres eget fag er en mindre gruppe advokater, som efter deres opfattelse hjælper med at optrappe konflikten mellem forældrene.

Cecilie Mieth, advokat (som lydspor): Det er min oplevelse, at der kan være nogle advokater, som måske mere er behjælpelige til at konfliktoptrappe, end hvad der er nødvendigt.

Rasmus Hedegaard, advokat (som lydspor): Der findes enkelte brodne kar, men det er efter min opfattelse meget meget få – men de findes – som går langt ud over, hvad der etisk er rimeligt i de her sager.

Speak: Samtidig med at politiet undersøger anmeldelsen, har Statsforvaltningen bedt en børnesagkyndig psykolog om at undersøge forældrene. Psykologen undersøger også, om der har fundet overgreb sted. Både politi og den børnesagkyndige psykolog udtaler, at de ikke tror på, at [Person A] har begået incest mod sin egen søn. I den børnesagkyndiges rapport bliver han fremhævet som værende en god far. Men selvom beskyldningerne ikke kan dokumenteres, bliver [Person A]s situation ikke bedre.

[...]

Speak: Imens myndighederne undersøger beskyldningerne, får [Person A] tilkendt otte overvågede samvær.

[Tidskode 15.15]

På grund af det høje konfliktniveau og morens modvilje bliver de efterfølgende samvær ikke til noget. Derfor lægger [Person A] sag an for at få genoptaget samværet med sønnen. Sagen skal afgøres ved fogedretten. Her gentager morens advokat detaljeret, hvordan [Person A] skulle have forgrebet sig på sønnen.

[Person A]: [stående uden for Fogedretten i København] Jeg fik stukket sådan et papir i hånden her, hvor der blandt andet står, at jeg skulle have rørt ved min søns tissetrold, og det skulle være sket i en sofa, og at han ikke kunne lide det. Og der står blandt andet også, at jeg skulle have slået min søn under samvær gentagne gange. Så står der yderligere, at det vil være til stor bekymring og skadeligt for min søn at have samvær med mig på baggrund af det, der skulle være sket. Og det er så underskrevet af advokaten. Og konklusionen var, der skulle ikke være noget samvær.

[Person A]: Og det er jo et bevidst advokatknep, tænker jeg, med at man går ind og rør lidt i ilden igen, så den blusser lidt mere op. Og en advokat, der går ind og modsiger den øverste myndighed – og modsiger Statsforvaltningen og den børnesagkyndige psykolograpport – det forstår jeg slet ikke. Der bliver ikke rigtig grebet ind over den her advokat, så hun får bare lov til at fremture med alt det her.

Speak (der vises et billede fra YouTube af advokat [Klager 1]): Morens advokat hedder [Klager 1]. Hun vil ikke deltage i et interview, men hun skriver til DR2 Undersøger:

[Der vises citat] ”Fakta er, at i samværsager med påstande om overgreb fra farens side, handler det om, hvorvidt det er sikkert for barnet at skulle på samvær. Selv om politiet i en sag ikke finder, at der er nok bevismateriale til, at sagen mod faren kan komme for retten, betyder det ikke, at overgreb ikke har fundet sted. ”

Samme dag som mødet i retten, afgør Statsforvaltningen, at [Person A] ikke må se sin søn. Årsagen er konflikten med moren.

Bente Koudal: Jeg ved godt, at det kan være meget meget svært at forstå, hvorfor der ikke skal være samvær, hvis vi har en samværsforælder, som er en helt ok forælder, og der ikke er noget om alle de her oplysninger. Men der kan være opstået den situation, hvor barnet er kommet så meget i klemme i den her kæmpe konflikt, der har været og er mellem forældrene, at det ganske enkelt ikke magter samværet.

Speak: DR2 Undersøger har sammen med Radio24Syv kontaktet alle byretter. Flere af dem svarer, at de kender til problemet med beskyldninger, der gentages, efter de er afvist. Det samme gør 22 af de 24 familieadvokater, vi har talt med. De oplyser, at de har kollegaer, der efter deres mening handler uetisk i børnesager. Formand for Danske Familieadvokater, Lone Brandenburg, mener, at det er kritisabelt, når familieadvokater gentager beskyldninger, som er udokumenterede.

Lone Brandenburg: Det er klart, er sagerne undersøgt, så er det ikke et argument, man kan bruge på nogen måde. Det vil ikke være god advokatskik. Er sagerne undersøgt til bunds, så skal de stoppe.

Journalist til Bente Koudal: Er det så okay for dig at se, at en advokat fortsætter med at fremføre de her anklager, selv om politiet og den børnesagkyndige har sagt stop?

Bente Koudal: For mig at se, er det aldrig okay at sige noget, som ikke er rigtigt. En advokat har både en etisk, men også en professionel forpligtelse til at bidrage til at få sagerne løst. Det er i strid med god advokatskik, hvis en advokat bidrager til at optrappe en konflikt. Statsforvaltningen har kendskab til, at der er måske en håndfuld eller to af advokater, som optræder på en facon, som, vi ikke synes, er etisk forsvarlig.

Journalist: Vil Statsforvaltningen sige, hvem det er?

Bente Koudal: Statsforvaltningen kan jo ikke give oplysninger fra sagerne. Det må vi ganske enkelt ikke.

Speak: Ifølge Statsforvaltningen er der altså en lille gruppe advokater, hvis navne går igen i sager med udokumenterede beskyldninger om vold og incest. Men Statsforvaltningen må ikke udpege dem. 22 familieadvokater, som DR og Radio24Syv har talt med, fortæller altså om kollegaer, som går over stregen. Over halvdelen af de 22 nævner [Klager 1] som en af dem.

Tanja Graabæk: Da jeg sad i Statsforvaltningen, var der rigtig mange dygtige advokater. Men der var også en håndfuld advokater, som blev ved med at poppe op, hvor man syntes, at man kunne genkende et mønster. Jeg ved da, at vi sagsbehandlere talte internt om, at det var næsten givet, at hvis der var nogen specifikke advokater, der var inde i en sag, så var det automatisk en højkonfliktsag, og ofte sad vi også med anklager om vold eller overgreb.

Lars Borring, advokat: Jeg ser advokater, der går efter manden og ikke efter bolden. Og er med til at optrappe konfliktniveauet. Jeg ser advokater, hvor man tydeligt kan se, at den pågældende faktisk gør sit for, at de to forældre ikke kan komme til at snakke sammen mere, men overtager kommunikationen og

skærper tonen og i virkeligheden får lokket sin egen klient med på en skærpet tone. Det ser jeg, og det, synes jeg, er dybt betænkeligt.

Speak: Statsforvaltningen møder også advokater, der ifølge dem modarbejder fredelige løsninger.

Bente Koudal: Statsforvaltningen kan jo se, at der er advokater, der skriver til os, at de ikke vil medvirke i forbindelse med vores konfliktløsning. At de ikke ønsker, at familien skal finde en løsning på problemet, men at de vil have sagen i retten. Og det er da klart, at vi betragter det som en optrapning af konfliktniveauet.

Speak: I [Person A]s sag fremgår det, at politianmeldelsen om seksuelle overgreb sker efter samråd med morens advokat.

[Person A]: De her anklager falder så sammen med, at moren får beskikket en advokat, og det ligger fuldstændig op ad dagene med denne her advokat. Så jeg tænker selvfølgelig mit.

Speak (der vises klip fra YouTube med advokat [Klager 1] som tidligere): I en mail til DR afviser morens advokat, at hun handler uetisk eller går over strengen, også når hun gentager afviste anklager. *[Der læses op:]* "Forældreansvarsloven siger, at alle afgørelser skal træffes til barnets bedste. Bevistvivlen burde derfor altid komme barnet til gode i en samværssag (...) I straffesagen er formålet ikke kun at straffe, men også at sikre en uskyldig mod at blive dømt. I en samværssag må det vigtigste være at lade tvivlen komme barnet til gode. "

Speak: Advokat Karina Hedegaard arbejder i Ålborg. Hun har kendskab til andre sager, hvor [Klager 1] har gentaget udokumenterede anklager om overgreb.

Karina Hedegaard Hansen: Jeg mener ikke, det er godt advokatarbejde at rådgive sine klienter til at fortsætte med nogen beskyldninger, hvis det er sådan, at de beskyldninger er blevet manet til jorden. For man risikerer, at klienten kommer i karambolage med straffelovens injuriebestemmelser. Så det skal man lade være med. I en af sagerne skete dét netop for [Klager 1]s egen klient. Kvinden blev dømt for injurier af retten på grund af de udokumenterede beskyldninger. Den far, som blev udsat for beskyldningerne, klagede efterfølgende over [Klager 1] til Advokatnævnet, men fik ikke medhold i sin klage over at hun havde handlet uetisk. Som regel kan forældre og deres advokater gentage beskyldninger, der allerede én gang er afvist, helt uden omkostninger i Statsforvaltningen.

[...]

[Tidskode 23.24]

[Person A]: Jeg er meget bekymret for at det – især på baggrund af en børnesagkyndig rapport, at han vil få personlighedsudvikling, og han vil have psykiske traumer over for det første ikke at se sin far og for det andet på baggrund af alle de kedelige anklager, der er kommet – falske anklager, der er kommet.

Speak: I de sidste fire år har [Person A] gentagne gange søgt om samvær med sin søn, men han får afslag hver gang på grund af det høje konfliktniveau. For at få et indblik i sønnens liv søger [Person A] om aktindsigt hos Statsforvaltningen. Og det skal vise sig, at hans bekymring ikke er ubegrundet. Mens han venter på de seneste papirer, besøger han sammen med DR2 Undersøger Lars Borring for at se på sagen. Advokaten genkender et mønster.

Lars Borring, advokat: Her har vi endnu en drejebog i, hvordan man får fjernet enhver form for samvær mellem et barn og en far.

[Person A]: Jeg har en begrundet mistanke om, at advokaten også har været inde over.

Lars Borring: Det er jo netop den rådgivning, der gør, at man kan gennemføre sådan nogle ting her. Altså, kan man skille far og barn ad, og kan man sabotere nogle samvær, uden at det får konsekvenser, så vinder man. Så enkelt er det. Så hvis jeg ligesom skal opsummere og hive tingene frem, så får man altså den klare tanke, at moren har fundet sig en advokat, der vil hjælpe hende på enhver tænkelig måde til at bruge alle de ufine midler, der findes, for at hjælpe klienten. Jeg har enkelte gode eksempler på dem, der så finder deres forældre efter de er blevet voksne. Det sker også.

[...]

[Tidskode 26.30 – 27.00]

Speak: I papirerne kan [Person A] også læse, at Statsforvaltningen nu vil give ham overvåget samvær igen. Men moren har tilkendegivet, at det vil hun ikke gå med til.

[Person A]: Jeg frygter selvfølgelig, at samværet vil blive afbrudt igen og fuldstændig ødelagt af, at hun ikke ønsker at samarbejde, men jeg bliver simpelthen nødt til at håbe på – og dermed vil jeg også tro på, at det også vil komme til at virke. Og jeg vil i hvert fald gøre alt for at samarbejde om, at vi skal få genetableret det her samvær med min søn.

[...]"

1.5 Klagen til DR

[Klager 1] og [Klager 2] klagede ved mails af 4. juni 2015 til henholdsvis DR, TV 2 og Radio24syv. Mailene var i det væsentlige identiske. Af mailen til DR fremgik følgende:

"Vedr. Anmodning om genmæle i anledning af DR's udsendelser og øvrige aktiviteter, herunder artikler og videolinks i perioden fra den 12. marts 2015 og fremover – ang. advokaters virke. [...] Herunder til vores, advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2]s, virke.

Udsendelserne bagvaskede os begge, og der indgives derfor fra begges side politianmeldelse.

DR har krænket os på det groveste, og har overtrådt god presseskik.

Den måde udsendelser og tilhørende aktiviteter fandt sted på, og hvordan vi blev udstillet i forhold til temaet for udsendelserne var fordrejede, misvisende og med mangelfulde beskrivelser af faktiske forhold.

Der anmodes om genmæle efter medieansvarslovens § 36, da ingen af de oplysninger af krænkende karakter, som blev bragt om hver af os, var korrekte, herunder var de således heller ikke "utvivlsomt rigtige", således som det kræves af mediet, at oplysninger er for, at de kan bringes i offentlige udsendelser, som det skete fra den 12. marts og fremover.

Vi eftersender en uddybning med tilhørende bilag og et forslag til formulering af genmæle snarest.

Vi skal samtidig hermed opfordre DR til straks at fjerne alt materiale, der har med udsendelserne at gøre, og som kan associeres til os eller på anden måde udstiller os som kriminelle, uetiske og/eller dadelværdige. Ligeledes bør der fra mediernes side straks ske opfordring til andre om at nedtage links til artikler, videoer og slette optagelser, da det skete er en krænkelse af advokatstanden som sådan, herunder os. Vi beder om, at der bevares kopi således, at det kan ses, hvorledes udsendelser m.v. rent faktisk blev afviklet dvs. det faktiske forløb.

Der tages forbehold for fremsættelse af krav om tort, godtgørelse og erstatning for den skade medierne har forvoldt os.

Bekræft venligst modtagelsen af nærværende email. ”

Ved mail af 9. juni 2015 til DR, TV 2 og Radio24syv uddybede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og eftersendte en genmæletekst (dateret 5. juni 2015), hvoraf det fremgår:

”Den 12. marts 2015 og senere bragte landets hovedmassemedier, Radio24syv, DR, TV 2 og TV 2 News på forskellig vis i et samarbejde, en række udsendelser. Samværssagers behandling og advokaters arbejde blev i den forbindelse fremstillet fordrejet og ukorrekt. Befolkningen blev misinformeret.

Det fremgik, at fædre blev snydt af en gruppe advokater, særligt advokater for mødre i samværssager, hvor der var mistanke om overgreb på barnet fra farens side. Det blev oplyst, at advokater brugte uetiske og ulovlige metoder i samværssager med det formål at give moren en bedre retsstilling. Advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2] blev fremstillet som hørende til denne gruppe advokater. Der blev vist skilte på tv-skærmen i tilknytning til programmer, videoer og artikler samt chat med generaliseret kritik af advokatstanden.

I forhold til disse oplysninger meddeles:

Medierne erkender og beklager

1. At de oplysninger, der blev givet om advokatstanden ikke var korrekte. Medierne havde således intet belæg for de kritiske udtalelser om advokatstandens etiske adfærd.
2. At de oplysninger, der blev givet i tilknytning hertil om advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2] byggede på falske oplysninger.
3. At have fremstillet sagsgangen i samværssager ukorrekt og fordrejet. Det blev blandt andet fremstillet som om en samværssag blev behandlet som en straffesag, selv om dette ikke er korrekt. Det kom ikke frem, at i en samværssag er barnets interesser og behov det vigtigste.

Medierne erkender og beklager, hvis misinformationen om faktiske forhold får som konsekvens:

at mødre ikke får en retfærdig rettergang

at mødre ikke må eller tør ytre sig om overgreb på deres børn eller dem selv

at mødre derved forhindres i at beskytte børnene og sig selv mod overgreb

at advokater forhindres i at udføre helt sædvanlige advokatopgaver for mødre som for eksempel at oplyse sagen, hvor der er mistanke om overgreb til myndighederne.

Medierne erkender og beklager, at de ikke har fulgt de presseetiske regler ved blandt andet manglende kildekritisk tilgang i forhold til brug af eksperter og andre informationer:

Der blev anvendt eksperter, der fremstod som uvildige uden at være det. Der anvendtes blandt andet i udsendelserne tre direktører fra et selskab, heraf to blev anvendt som gennemgående eksperter og den tredje direktør ”optrådte” med sine to døtre i sin egen sag, hvor døtrene kom med beviseligt usande udtalelser. Det fremgik, at der var store samarbejdsproblemer med moren til børnene. Selskabet reklamerede ellers massivt for samarbejde mellem forældrene både i nyhedsindslag, programmer og artikler.

I tilknytning til dette program burde det have været oplyst, at faren til børnene tillige er direktør i det anpartsselskab, hvor to af med-direktørerne blev anvendt dagene igennem som eksperter i udsendelserne. De udtalte sig om betydningen for børnene af samarbejde mellem forældrene uden oplysning om betydningen af volds- og overgrebsadfærd.

at medierne er blevet forledt af Foreningen Far, der beviseligt har leveret mønstre og lister til nogle af udsendelserne uden, at medierne efterprøvede rigtigheden.

ved at undlade grundigt at undersøge om den offentlige administrative myndighed, Statsforvaltningens anklager mod en række advokater var korrekte og omfattende advokat og mediator [Klager 1] og advokat og mediator [Klager 2].

Efterfølgende har det vist sig, at der intet var at bebrejde de to pågældende advokater og mediatorer. Rigtigheden af de voldsomme påstande burde være undersøgt særdeles grundigt, herunder som følge af, at de blev bragt offentligt på alle de store medieflader over flere dage.

Ved at anvende børn som kilde i en offentlig udsendelse, hvor de helt åbenbart er i klemme i forældrenes konflikt.

Ved at interviewe to børn i en af nyhedsudsendelserne. Dette skete selv om børnene helt åbenbart var i klemme mellem forældrene og således befandt sig i en gidsel-lignende situation under interviewet, hvor de udtalte sig negativt om deres mor. Medierne burde ikke sætte børn i en sådan situation.

Medierne erkender, at de er blevet forledt af bl.a. Foreningen Far og ikke har været tilstrækkelig kildekritiske. Dette er særligt beklageligt, når der henses til at indslagene blev bragt i nyhederne og i en fakta-udsendelse som en slags retsreportage med afsløring af advokaters kriminelle og odiose arbejde.

Medierne erkender samfundsværdien af:

at advokater er ”vagthunde” som blandt andet skal gøre opmærksom på lovgivning og praksis som ikke overholder menneskerettighederne.

at medierne som den 4. statsmagt ligeledes er ”vagthunde”. Det får alvorlige konsekvenser for samfundet, hvis den vigtige rolle medierne har, ikke tages alvorligt ved, at medierne følger de presseetiske regler, lovgivning og menneskerettigheder. ”

DR afviste klagen 1. juli 2015. [Klager 1] og [Klager 2]s klage er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015.

1.6 Vedrørende Hvert 3. barn ApS

Det fremgår af selskabet Hvert 3. barn ApS’ hjemmeside www.h3b.dk, at selskabet yder ”familierådgivning med børneperspektiv”. Det fremgår yderligere:

”Hvem er vi

[...] Vores psykologer har indgående erfaring med udsatte børn og familiedynamikker. Vores jurister har alle arbejdet i Statsforvaltningen samt kommunen eller Ankestyrelsen.

[...]

Organisation

Ledelse

2 partnere udgør i fællesskab selskabets direktion:

- [Person B]
- Tanja Graabæk

Selskabet er tegnet af direktør, Tanja Graabæk”

Af Det Centrale Virksomhedsregister (CVR-registret) vedrørende selskabet Hvert 3. barn ApS fremgår det, at selskabets stiftere var Tanja Graabæk, [Person B] og [Person C].

1.7 Vedrørende [Person A]s sag

Af en mail af 12. oktober 2010 fra moren ([Klager 1]s klient) til [Person A]s barn til Statsforvaltningen fremgår det:

”Med henvisning til ovennævnte journal.nr kan jeg oplyse, at jeg, i går efter samtale med egen læge og i samråd med min advokat, har anmeldt vold og seksuel krænkelse begået af [Person A] imod min søn på baggrund af min søns udtalelser. Jeg afventer nu politiets videre behandling af sagen. ”

Af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011 fremgår det blandt andet:

”Efterforskningen bliver standset

Jeg har i dag besluttet at standse efterforskningen i sagen, hvor [Person A] har været mistænkt for at have krænket [navn slettet] seksuelt.

Begrundelse

Begrundelsen for min afgørelse er, at der ikke er en rimelig formodning om, at der er begået noget strafbart.

[...]”

Statsforvaltningen Hovedstaden besluttede 5. juli 2011 at afvise at imødekomme [Person A]s anmodninger om samvær og midlertidig overførelse af forældremyndigheden og bopælen. Pressenævnet har modtaget en anonymiseret udgave af afgørelsen. Af afgørelsen fremgår det blandt andet:

”[...]

For så vidt angår samvær har vi ved afgørelsen lagt afgørende vægt på den børnesagkyndige undersøgelse. Endvidere har vi lagt særligt vægt på, at der er en massiv modstand mod samvær hos [moren] og at det ikke har været muligt at gennemføre de overværede samvær med [barnet], dels på grund af [angiveligt moren] og dels på af [barnet] har vægret sig mod samvær. På grund af det høje konfliktniveau finder vi, at det vil være en for stor belastning for [barnet], at der fastsættes samvær for tiden.

Det bemærkes, at vi isoleret set ikke finder at der er noget at udsætte på dig som samværsforælder.

[...]”

Af processkrift af 5. juli 2011 udfærdiget af [Klager 1] til Fogedafdelingen i Københavns Byret i sagen, [Person A] mod moren til barnet, gør advokat [Klager 1] på vegne af sin klient (moren) gældende, at barnet ikke bør udleveres til samvær med faren, da barnet har fortalt om seksuelle krænkelser og vold mod ham begået af faren.

Af Advokatnævnets afgørelse af 7. marts 2016 i sagen vedrørende [Person A]s klage over advokat [Klager 1] fremgår det blandt andet, at nævnet ikke har behandlet spørgsmålet om, hvorvidt god advokatskik var tilsidesat i forbindelse med processkriftet af 5. juli 2011. [Person A] havde klaget til Advokatnævnet efter klagefristens udløb, og denne del af hans klage blev derfor afvist af Advokatnævnet uden behandling.

1.8 Øvrige dokumenter

Af en anonymiseret dom af 5. marts 2013 fremgår det, at en mor blev dømt for at have overtrådt injuriestemmelse i straffeloven for udtalelser om faren. Moren blev idømt 20 dagbøder á 200 kroner og skulle betale en tortgodtgørelse på 25.000 kroner til faren med tillæg af renter samt sagsomkostningerne på 21.000 kroner.

De udtalelser, som moren blev dømt for, vedrørte seksuelle krænkelser fremsat i et kæreprocesskrift af 24. marts 2011, på et møde i fogedretten 5. april 2011, i et processkrift 25. maj 2011 og i et retsmøde 14. juni 2011. [Klager 1], der repræsenterede moren, har oplyst, at dommen ikke blev anket. Advokat Karina Hedegaard Hansen repræsenterede faren.

Af Advokatnævnets afgørelse af 31. oktober 2013 (vedrørende injurienesagen) fremgår det, at der var klaget over, at [Klager 1] i ovennævnte samværssag skulle have fremsat krænkende udtalelser om faren. Af nævnets afgørelse fremgår det, at [Klager 1] var tiltrådt som advokat 26. januar 2011. Advokatnævnet frifandt [Klager 1] for at have tilsidesat god advokatskik.

Af begrundelsen fremgår bl.a. følgende:

”Der må tillægges en advokat ganske vide grænser for under en retssag at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringer i sagen.

Advokatnævnet finder, at advokat [Klager 1]s ytringer i processkrifterne – som er en gengivelse af [navn slettet] synspunkter – med rimelighed kan siges at understøtte klienternes påstand i retssagen og anbringenderne til støtte herfor. Advokat [Klager 1] er således ikke gået videre end en berettiget varetagelse af klientens interesse tilsiger.”

Af Statsforvaltningens brev af 30. januar 2015 til Danske Familieadvokater fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Vi bliver i nogle tilfælde præsenteret for oplysninger om, at der fra advokaters side er udleveret en vejledning i, hvordan klienter (forælder 1) kunne stille modparten (forælder 2) dårligst muligt i en sag. Og i den forbindelse hvordan børnene kunne bruges til dette. Vi har således i en sag modtaget en henvendelse fra en mor, som havde fået denne vejledning fra sin advokat, hvilket hun var meget forarget over og derfor ville oplyse os om problemet. Senest er vi blevet præsenteret for oplysninger om, at nogle advokater medvirker til aflytning af samtaler eller samvær i Statsforvaltningen ved brug af lytteudstyr gemt i en tøjbamse. Der er også en række tilfælde, hvor for mange møder – efter vores oplevelse – aflyses og det med den konsekvens, at hele sagen bliver forhalet til fordel for en forælder og til skade for en

anden – og mest til skade for barnet. Vi ved, at advokaters tid kan være knap, så når vi kan se, at en forælder er repræsenteret ved en advokat, laver vi en telefonisk mødebooking for derigennem at undgå aflysninger af møder. Men alligevel oplever medarbejderne indimellem påfaldende mange aflysninger eller manglende samarbejde i forhold til at kunne finde en mulig mødetid.

[...]”

Af Statsforvaltningens brev af 27. oktober 2015 til [Klager 2] og [Klager 1] fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Ad 1. Statsforvaltningen har, som det tidligere er oplyst, ikke en liste eller en opgørelse med navne på advokater, som efter vores opfattelse ikke udviser god adfærd.

[...]

Statsforvaltningen har ikke oplyst navne på advokater, som vi ikke mener udviser god adfærd. Hvorfra medierne har de to navne, som blev nævnte og hvorfor, de blev nævnt, har jeg ingen viden om.

[...]”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter

Den første del af [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de formelle betingelser for at klage til Pressenævnet er opfyldt. Det angår punktet ”2.1.1 Formelle spørgsmål”. Herefter er [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter til indholdet af medieomtalen oplistet under punkt ”2.1.2 God presseskik”.

2.1.1 Formelle spørgsmål

[Klager 1] og [Klager 2] har anmodet Pressenævnet om at vurdere DR, TV 2 og Radio24syvs usædvanlige samarbejde og mediedækning samlet, og ikke at se enkeltvis på mediernes overtrædelser af god presseskik.

Udsendelserne på henholdsvis DR, TV 2 og Radio24syv spillede op til hinandens ”afsløringer” af ”uetiske advokater” fra morgen til aften den 12. marts 2015, hvorefter Radio24syv kunne holde ”dampen oppe” ved at fortsætte natten igennem og næste dag med uddybninger. Til omtalen var links til de tre mediers udsendelser.

2.1.1.1 Klagefrist

Klagerne har anført, at klagen til DR er indgivet rettidigt.

2.1.1.2 Retlig interesse

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at de begge må betragtes som klageberettigede.

[Klager 1] var navngivet i radio- og tv-udsendelser på DR og Radio24syv. Den 13. marts 2015 blev [Klager 1] som den eneste advokat fremhævet med navns nævnelse med en påstået uetisk adfærd. [Klager 2] blev nævnt ved navns nævnelse i nyhedsudsendelsen på TV 2 den 12. marts 2015 kl. 19.00.

Klagerne har henvist til ældre medieomtale, hvor de udtaler sig til forskellige medier i familieretsspørgsmål.

2.1.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Det kan ikke anses for at være berettiget, når medierne lover anonymitet/kildebeskyttelse til advokater, der udtaler sig om en advokatliste, der offentliggøres i den hensigt at udsætte advokatkollegaer for alvorlige beskyldninger. Det er presseetisk kritisabelt.

[Klager 1]s udtalelser til DR og [Klager 2]s udtalelser til TV 2 kan dokumenteres ved råoptagelser fra telefonsamtalerne med henholdsvis DR og TV 2. De har anmodet medierne om at udlevere råoptagelserne til Pressenævnet og anført, at den manglende udlevering må tillægges processuel skadevirkning af Pressenævnet. Ifølge klagerne må det lægges til grund, at DR og TV 2 var i besiddelse af korrekte alsidige oplysninger om samværsområdet og advokaters virke, men undlod at offentliggøre dem.

Herudover har de anført, at medierne bør fremlægge sine seertal.

2.1.1.4 Mundtlig forhandling

[Klager 1] og [Klager 2] har anmodet om mundtlig forelæggelse for Pressenævnet.

2.1.2 God presseskik

Til indholdet af mediedækningen har [Klager 1] og [Klager 2] overordnet anført, at DR, TV 2 og Radio24syv har overtrådt god presseskik ved at sprede et budskab om uetiske og konfliktoptrappende advokater med dem som de eneste navngivne eksempler.

2.1.2.1 Offentlig interesse

Klagerne har anført, at emnet samværssager er særdeles vigtigt for samfundet, da det ofte drejer sig om menneskerettigheder for børn. Barnets risiko mod farens ret til samvær er en svær balance i sager med mistanke om overgreb.

Det gøres odiøst, at advokater gengiver oplysninger om mistanke. Det er krænkende for [Klager 1] og [Klager 2], og at deres navne uberettiget er offentliggjort som eksempler på "brodne kar" i advokatstanden.

Programmerne har skabt et had til de advokater, der bistår beskyttende mødre. Disse advokater er nu bragt i yderligere risiko for fysiske og psykiske overfald. [Klager 2] blev efterfølgende forsøgt overfaldet natten til den 13. marts 2015, mens [Klager 1] modtog ubehagelige mails og telefonopkald af truende karakter.

2.1.2.2 Vinkling

[Klager 1] og [Klager 2] har stillet spørgsmålstejn ved mediernes spørgeteknik og anført, at mediedækningen har været ensidig, ligesom der ikke er udvist tilstrækkelig kildekritik.

Ifølge klagerne er der tale om en ensidig vinkling, hvor der overordnet er anvendt følgende virkemidler:

- Ensidig og partisk vinkling af emnet samværssager med to ben. Belastningen for faren af beskyldninger og mødres uetiske advokater.
- Interviews med personer, som støttede den ensidige vinkling, mens [Klager 1] og [Klager 2]s udtalelser nærmest ikke blev anvendt som modvægt.
- Offentliggørelse af lister fra Foreningen Far over ulovlige metoder, som mødres advokater påstås at anvende.
- Visning af to børn, som udtalte sig om, at deres mors advokat havde sagt, at de skulle lyve i forbindelse med deres samværssag.
- Opringning til ca. 24 advokater, hvoraf 11 skulle have nævnt, at [Klager 1] havde uetisk advokatadfærd.

Klagerne har anført, at hovedhensynet i en samværssag er “barnets bedste”. Et barn har et ubetinget krav på beskyttelse og et betinget krav på samvær. Samværet skal gavne barnets trivsel. Dette fokus og perspektiv blev helt udeladt. Advokaters arbejde i samværssager er at fremlægge oplysninger fra deres klienter, således at myndighederne (Statsforvaltningen eller klageinstansen Ankestyrelsen) kan træffe afgørelse om, hvorvidt der skal være samvær for et barn og en forælder, og i hvilket omfang der skal være samvær. Der mangler generelt oplysninger om advokaters rolle i medieomtalen, ligesom barnets og morens synsvinkel heller ikke blev belyst.

Advokater har en forpligtelse til at rådgive om, at barnet skal beskyttes mod overgreb efter forældreansvarsloven, når der er mistanke om overgreb mod barnet fra den forælder, der ønsker samvær. Oplyser en mor om, at der er mistanke om overgreb, f.eks. vold eller incest, er det advokatens opgave at oplyse myndigheden om dette, uanset om der foreligger konkrete beviser. Dette vil i stort set alle sager medføre en konfliktoptrapning mellem forældrene. Det er en afgørende sontring at skelne mellem konfliktoptrapning på grund af sagens karakter og unødvendig/odiøs konfliktoptrapning. Denne sontring kommer ikke frem i mange indslag og efterlader seere, lyttere og læsere med en fordrejet opfattelse af, hvilken rolle en advokat har.

Emnet samværssager fik et fordrejet fokus, og medierne undlod at oplyse om sagsgangen i en samværssag. En samværssag behandles af en administrativ myndighed og ikke under en civil retssag, som udsendelserne kan give anledning til at tro. Indimellem tales der om forældremyndighedssager, hvilket er forvirrende, da disse sager behandles helt anderledes. Blandt andet vises Københavns Byret, og advokat Lone Brandenborg interviewes i et retslokale.

Af Statsforvaltningens udtalelser i udsendelserne, hvor klippet med Statsforvaltningen indgår, fremgår det, at det drejer sig om måske 50-60 sager om året, hvor Statsforvaltningen mener, at der er tale om “grundløse beskyldninger” mod fædre. Dette antal skal sammenholdes med, at Statsforvaltningen behandler ca. 16.000 sager om året, og at det umiddelbart kan læses af krisecentrenes hjemmesider, at problemet med overgreb i samværssager er meget større. Det fremgår af disse hjemmesider, at omkring 30.000 kvinder hvert år tager ophold på krisecentre pga. overgreb, og at ca. 200.000 børn oplever sig overgrebet. DR var inden offentliggørelsen bekendt med, at det var et forsvindende lille antal fædre, der led under ”grundløse beskyldninger”, mens det ud fra statistiske oplysninger så ud til at dreje sig om et meget større antal børn og mødre. En kontorchef i Statsforvaltningen udtaler sig også. Både [Klager 1] og [Klager 2] har henvendt sig til Statsforvaltningen og spurgt, om de var på en liste over navngivne problematiske advokater. Statsforvaltningen har afvist, at noget sådant var tilfældet.

I dokumentarudsendelsen blev det urigtigt fremstillet som om, at det kunne tage en time eller meget kort tid at fratage faren samværet bare ved at fremsætte “falske anklager” om overgreb. Dette er ikke korrekt. Der skal ofte et meget langt forløb til på flere år, hvor der kan være oplysninger om mistanke om

overgreb og adfærdsændringer, inden der ikke fastsættes samvær. Det er et usædvanligt lille antal sager, hvor der ikke bliver samvær. I de sager klagerne kender til, sker det ikke pga. morens beskyldninger, men fordi parterne er uenige om barnets forhold og det deraf høje konfliktniveau.

Dertil kommer, at advokater ikke uberettiget kan sende mødre på krisecentre, da mødre og børn kun kan få ophold, hvis krisecentret ud fra en faglig vurdering finder, at der er behov for ophold på krisecentret.

Ingen af medierne sammenholder Statsforvaltningens angivelse af antallet af sager med grundløse beskyldninger mod fædre med antallet af samværsager årligt eller antallet af børn, der oplever sig overgrebet.

2.1.2.3 kildekritik

Der er klaget over en manglende kildekritik over for Foreningen Far, de tre direktører i selskabet ”Hvert 3. barn”, de anonyme advokater i rundspørgen, jurist og journalist [Person D], advokaterne Lone Brandenburg, Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen, daværende minister Manu Sareen samt Statsforvaltningen. Hertil kommer, at [Klager 1] og [Klager 2]s udtalelser nærmest ikke blev anvendt som modvægt.

Ifølge klagerne burde medierne have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far. Udsendelserne omhandler den ene parts, farens, synspunkter i en samværs sag. Ud over farens synspunkter er der to andre parter, moren og barnet.

Foreningen Far havde angiveligt leveret lister over de advokater, som foreningen betragtede som uetiske. Hertil kom en liste over påståede ulovlige metoder, som advokater anvendte i samværs sager for at stille moren bedre. Formålet med mediedækningen synes således at have været at fremme Foreningen Fars synspunkter.

Selskabet ”Hvert 3. barn” arbejder for, at børn udleveres til samvær trods overgreb. Selskabet sælger rådgivning til forældre, der er i konflikt om samvær, og de tre direktører eksponeres som eksperter. De tre direktører er Tanja Graabæk, [Person B] og [Person C]. Selskabet blev anvendt som enekspert.

Tanja Graabæk udtaler i TV-Avisen den 12. marts 2015 kl. 07.17 på DR2, at det, uanset om overgreb har fundet sted, er det bedst for barnet med overvåget samvær.

Ifølge psykolog [Person C]s hjemmeside forlod hun organisationen ”Hvert 3. barn” kort efter omtalen den 12.-13. marts 2015 og frasagde sig enhver forbindelse til firmaet. Hun har blandt andet speciale i pædofile.

I nyhedsindslaget kl. 22.00 den 12. marts 2015 på TV 2 oplyses der intet om [Person B]s relation til ”Hvert 3. barn”, selvom [Person B] selv havde en verserende retssag om forældremyndighed i USA og er en af de ”mistænkte” fædre. I starten af DR2-dokumentaren fremtræder fem skikkelser. Her er [Person B] en af dem. Hans sag om forældremyndigheden verserede ved en ret i Californien og blev hjemvist til fornyet behandling den 16. december 2015. Hvorledes [Person B]s egen sag har spillet ind på de to meddirektørers udtalelser er uvist. Der er i den forbindelse bl.a. henvist til Pressenævnets kendelse 7. april 2014 i sag nr. 13-70-00527 og kendelse af 21. april 2015 i sag nr. 15-70-00759, hvor moren til [Person B]s børn havde klaget over omtale i andre medier.

Ved at anvende de tætforbundne direktører så massivt igennem dagene uden at oplyse, at der er tale om ét selskab, må betragtes som misinformation.

Hvis der alene er rettet henvendelse til 24 advokater, som fortrinsvis repræsenterer fædre, som er mistænkt eller dømt for overgreb, kan disse advokater ikke betragtes som objektive i vurderingen af [Klager 1]s arbejde for mødre, som mistænker fædre for overgreb, da advokaterne varetager modstridende interesser.

Ved denne fremgangsmåde har [Klager 1] ikke haft mulighed for at tilbagevise beskyldningerne om uetisk advokatadfærd. En rundspørge bør afvises som dokumentation for rigtigheden i beskyldningerne, selvom to af advokaterne, Rasmus Hedegaard og Cecilie Mieth, optræder i udsendelsen.

For så vidt angår journalist og jurist [Person D], er hun ifølge klagerne senere blevet afskediget pga. uetisk adfærd i relation til at sammenblande sit virke i en konkret sag i Statsforvaltningen med sit virke som journalist. [Person D] har også tidligere (sammen med [Person H]) lavet udsendelsesrækken ”*Skilsmisse-Danmark*” hos Radio24syv.

I mediedækningen fremstilles selve det at omtale en mistanke om vold, incest og lign. som om, at omtalen bør ophøre, og hvis ikke dette sker, skal advokaterne sanktioneres. Sådan udtaler både Statsforvaltningen samt advokaterne Lone Brandenborg, Lars Borring og Karina Hedegaard Hansen.

Det må skyldes mediets spørgeteknik og er en forvridning af fakta. Der bliver navnlig givet urigtige oplysninger om uetisk adfærd fra [Klager 1]s side i dokumentarudsendelsen på DR2 af advokat Karina Hedegaard Hansen, der repræsenterede faren i injuriesagen. Karina Hedegaard Hansen var fuldt ud bekendt med, at [Klager 1] var frikendt for uetisk adfærd af Advokatnævnet, og hun var derfor ikke berettiget til at hævde det modsatte.

Moren blev dømt for injurier i byretten, men skulle have været frifundet. [Klager 1] har henvist til dommen af 5. marts 2013 og Advokatnævnets kendelse af 12. november 2013.

2.1.2.4 Korrekte oplysninger

2.1.2.4.1 [Person A]s sag

I [Person A]s sag fremgår det af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011, at efterforskningen bliver standset. At ”standse efterforskningen” betyder ikke, at sager er efterforsket. I den konkrete sag var der ingen videoafhøring eller sædvanlige fyldige afhøringer af de involverede personer i sagen.

I [Person A]s sag fremgår det, at barnet oplever sig omsorgssvigtet i sommeren 2010. I september 2010 gav [Klager 1] moren en times generel juridisk vejledning. I oktober 2010 oplyser barnet til moren, at faren har rørt ved hans ”tissetrold”, hvilket er nye oplysninger fra barnets side. Det får moren til at gå til læge og politiet. [Klager 1] er enig med moren og lægen i, at hun skulle indgive politianmeldelse. [Klager 1] tiltrådte som advokat for moren i oktober 2010, men var ikke advokat i samværssagen i 2011. [Klager 1] repræsenterede moren i en fogedsag og i en forældremyndigheds- og bopælssag i 2011.

Processkriftet til fogedretten kan ikke have haft nogen betydning for afgørelsen i samværssagen, da det dels ikke er nævnt i afgørelsen fra Statsforvaltningen, dels indleverede [Klager 1] processkriftet til fogedretten samme dag som Statsforvaltningen traf afgørelse i samværssagen.

Budskabet i udsendelsen om, at [Klager 1] skulle have forhindret [Person A] i samvær med sin søn med uetiske metoder, var urigtigt og udokumenteret. Det fremgår også af Statsforvaltningens begrundelse, at afgørelsen skyldes parternes høje konfliktniveau, og ikke oplysningerne om overgreb.

Medierne drager urigtige konklusioner om “falske anklager”. Falske anklager er et udtryk, som anvendes inden for strafferetten, når en person dømmes for at have indgivet en politianmeldelse for et strafbart forhold på trods af, at personen vidste, at anmeldelsen var falsk. Terminologien er derfor misvisende. [Person A] indgav anmeldelse af moren for falsk anmeldelse, men fik afvist sin anmeldelse af politiet, hvorfor der alene af denne grund ikke var tale om en “falsk anklage”. Det må have stået medierne klart.

I artiklen ”*VIDEO. [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen*” anvendes udsagnene:

“[Person A] blev rensset for anklager om seksuelle overgreb mod sin søn. Alligevel har han ikke set ham, siden anklagerne faldt for fire et halvt år siden.”

og

“falske anklager om overgreb og vold kan få alvorlige konsekvenser i børnesager - også selvom politiet ikke rejser tiltale mod den anklagede forælder.”

Udtalelserne er urigtige. Det er ikke rigtigt, at [Person A] ”blev rensset”. Sagen blev afvist af politiet, dvs. sagen blev ikke undersøgt af politiet. Statsforvaltningen og den børnesagkyndige undersøger lagde ikke vægt på morens oplysninger om overgreb. Samvær blev nægtet pga. højt konfliktniveau mellem forældrene. Der foreligger ingen dokumentation for, at moren skulle have givet urigtige oplysninger om overgreb.

Der ses at være indsat en yderligere udtalelse fra [Klager 1] i videoen i artiklen, som ikke var med i selve dokumentarudsendelsen på DR2. DR må efterfølgende være blevet klar over, at den udtalelse var væsentlig. DR har derved erkendt, at dokumentarudsendelsen ikke var retvisende, hverken i forhold til emnet eller [Klager 1]s advokatarbejde.

Den måde, klagerne blev udstillet på i forhold til temaet for medieomtalen, var misvisende og mangelfuld i forhold til beskrivelserne af de faktiske forhold.

Når der tales om konfliktoptrapning, menes der sandsynligvis uetisk konfliktoptrapning. Altså en adfærd, der ville give bøde i Advokatnævnet. [Klager 2] har ikke haft nogen sager i Advokatnævnet, og DR havde indhentet seks klagesager fra Advokatnævnet, hvor [Klager 1] var indbragt for nævnet. Ingen af fædrene fik medhold i deres klage over [Klager 1]. Der er således ikke dokumentation for påstanden om uetisk adfærd.

[Klager 1] har som bilag til klagen indsendt Advokatnævnets kendelser af henholdsvis 29. april 2010, 14. august 2012, 13. maj 2013, 31. oktober 2013, 12. november 2013 og 23. oktober 2014 i anonymiseret form.

Konfliktoptrapning er tilsyneladende også, når en mor eller hendes advokat fortsætter med at fremsætte voldsomme anklager om farens overgreb efter, at politiet har sluttet sagerne. I disse sager er der ingen eller nærmest ingen form for efterforskning. Der er derfor ingen, der ved, om overgrebene har fundet sted. Moren har ret til og er forpligtet til at fortsætte med at fortælle sandheden, som hun oplever den, så længe der ikke foreligger en frifindende dom, hvor der er efterforsket og vurderet. Hun har samme bekymring, som inden hun henvendte sig til politiet.

Der er henvist til Østre Landsrets dom af 22. april 2015 i sagen, far mod mor (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, U. 2015.2788Ø), der ifølge klagerne viser, at en mor – og dermed også hendes advokat – godt må fortælle om oplevelser om overgreb til Statsforvaltningen, da det er en partsforklaring.

Udtrykket “ulovlige metoder” bruges ikke i dokumentarudsendelsen, men det fremgår klart af sammenhængen med de øvrige medier, særligt TV 2s visning af lister med ulovlige metoder set i sammenhæng med advokat Lars Borrings udtalelser om, at [Klager 1] bruger nogle bestemte metoder.

Klagerne har afvist, at de anvender ulovlige metoder eller er odiøst konfliktoptrappende eller på anden måde handler uetisk. Medierne har ingen dokumentation for deres påstande.

2.1.2.4.2 Anden omtale

I relation til DRs omtale i artiklen ”*Minister om uetiske familieadvokater: Advokatrådet må hanke op i sig selv*” har klagerne anført, at DR skriver på en måde, så der ikke længere er tvivl:

”Sådan lyder det fra socialminister Manu Sareen, efter ’DR2 Undersøger’ i aften kan fortælle, at en håndfuld familieadvokater er med til at eskalere konflikter mellem forældre i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at komme med falske anklager om for eksempel seksuelle overgreb og vold.”

2.1.2.5 Forelæggelse

Klagerne har anført, at forelæggelsen ikke var i overensstemmelse med god presseskik og ikke skete i god tid. En stor del af programmerne blev offentliggjort uden forudgående varsling.

Oplysningerne i de påklagede udsendelser kan virke skadelige, krænkende eller agtelsesforringende for mødre, advokater og især for [Klager 1] og [Klager 2]. Oplysningerne skulle derfor have været efterprøvet, inden de blev bragt.

2.1.2.5.1 Nyhedsdækningen

[Klager 1] har over for Pressenævnet anført, at hun ikke havde mulighed for at udtale sig til DR om [Person A]s sag pga. sin tavshedspligt. Ifølge [Klager 1] meddelte hun DR dette mundtligt til journalisterne på DR1 og DR2, som hun var i telefonisk kontakt med. Hun meddelte, at hun gerne ville udtale sig, men at hendes udtalelser alene ville være generelle udtalelser om emnet, samværssagers behandling og indhold.

DR interviewede [Klager 1] i 20 minutter til DR Nyheder den 11. marts 2015 til brug for Nyhederne den 12. marts 2015. Hun udtalte sig generelt om samværssagers behandling og om, at det handler om “barnets bedste”. Kun få sætninger fra interviewet blev brugt. Bl.a. blev hendes afvisning af, at hun var en uetisk advokat, ikke bragt. Oplysningerne fra interviewet blev heller ikke brugt af DR2. DR1 kunne have rettet op på sine foromtaler til dokumentaren på DR2 ved at bringe klagers synspunkter om moren og barnet i overgrebssager. Det skete heller ikke.

2.1.2.5.2 Dokumentarudsendelsen

DR2 henvendte sig til [Klager 1] den 8. februar 2015, men hun fik ikke mulighed for at se optagelserne, før udsendelsen blev sendt, og da hun ønskede at se, hvilken kontekst hun udtalte sig i, blev hun nægtet dette. Hun afviste derfor et interview og afgav en skriftlig redegørelse på halvanden side. Imidlertid blev hendes oplysninger ikke anvendt i udsendelsen bortset fra nogen enkelte ubetydelige sætninger, som ikke kunne rette op på det urigtige, usaglige og unuancerede indhold.

2.1.2.6 Afpublicering

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at al information, der knytter sig til mediedækningen om emnet, bør nedtages (afpubliceres).

2.1.3 Genmæle

For så vidt angår de oplysninger, som [Klager 1] og [Klager 2] har anmodet om et fælles genmæle overfor, henvises til genmæleteksten dateret 5. juni 2015 (gengivet under punkt 1. Sagsfremstilling). Der ønskes et fælles genmæle bragt af DR, TV 2 og Radio24syv. Et sædvanligt genmæle vil kun gøre skaden værre.

Udover genmælet ønskes en halv times indlæg om emnet på en nuanceret og saglig måde. Genmælet skal udbredes i samme omfang som den påklagede mediedækning.

2.2 DRs synspunkter

2.2.1 Formelle spørgsmål

DR har anført, at klagefristen i sagen er overskredet, og at DRs besvarelse alene vedrører DRs dækning af emnet og ikke TV 2 og Radio24syvs omtale. Da [Klager 2] ikke nævnes i DRs dækning, forholder DR sig alene til klagepunkter, der vedrører [Klager 1].

DR har afvist at imødekomme klagernes anmodning om at udlevere råoptagelser, kildeoplysninger og seertal.

2.2.2 God presseskik

2.2.2.1 Offentlig interesse

Udsendelsen og DRs øvrige dækning handler om fædre, der bliver beskyldt for at have begået overgreb mod deres egne børn. Beskyldningerne fremsættes af mødrene, og uanset om beskyldningerne er sande eller falske, har de store konsekvenser for farens efterfølgende mulighed for samvær med barnet, idet sagerne typisk vurderes som højkonflikt sager. DRs dækning undersøger advokaters rolle i forbindelse med den type sager, særligt advokatens genfremsættelse af beskyldninger, som af politiet og børnepsykologer er fundet udokumenterede. Problemet blev bekræftet af både Statsforvaltningen og formanden for Danske Familieadvokater. På grund af de store konsekvenser sagerne kan have for de familier, de rammer, fandt DR, at det var et emne, der var væsentligt, principielt og af offentlig interesse.

En person – i dette tilfælde [Person A] – skal have mulighed for at fortælle sin historie, når der sker forelæggelse for personer, der udsættes for kritik. I udsendelsen fremgik det da også med tydelighed, at den historie, han fortalte, alene var hans egen oplevelse af begivenhederne.

DR Fakta stod for udsendelsen på DR2, og DR Nyheder stod for nyhedsdækningen.

2.2.2.2 Vinkling

DRs nyhedsdækning i form af indslag og artikler blev bevidst holdt i et meget generelt niveau, uden nogen specifik kritik af navngivne advokater.

Der blev i forbindelse med dækningen taget kontakt til Statsforvaltningen, som bekræftede det billede, der gengives i udsendelsen. Statsforvaltningen skønnede, at der i 2-300 af de 16.500 samværssager, de behandler årligt, rejses anklager om overgreb, og at anklagerne i ca. 50-60 af disse sager er grundløse. DR

talte ligeledes med kontorchef i Statsforvaltningen, Bente Koudal, der fortalte, at ”der er måske en håndfuld eller to advokater, som optræder på en facon, som vi ikke synes, er etisk forsvarlig”.

Statsforvaltningen peger ikke på enkelte familieadvokater, men fortæller objektivt om, at de årligt støder på 50-60 falske anklager i samværssager. På denne baggrund afvises det, at udsendelsen giver et ukorrekt indtryk af størrelsen af problemet med fædre, der mistænkes for overgreb.

DR dækkede historien på et generelt niveau og talte derfor også med Lone Brandenborg, formand for Danske Familieadvokater, som blev spurgt, om hun var enig i, at der var nogle af hendes kollegaer, der er med til at optrappe konflikterne, hvilket hun bekræftede. Det bemærkes, at nyhedsdækningen ikke rettede kritik mod [Klager 1].

DR Nyheder brugte forskellige eksperter til at belyse problemet i løbet af dagen og bad siden socialminister Manu Sareen udtale sig i sagen. DR har ingen grund til at betvivle disse eksperters eller politikeres troværdighed. De er alle kontaktet, fordi de hver især, efter DRs opfattelse, har kunnet bidrage til, at alle aspekter i en problematik af samfundsmæssig relevans blev diskuteret og vendt med henblik på at give en fuldstændig oplysning af emnet.

De oplysninger, der bl.a. fremsættes i indslaget i P1 Radioavisen kl. 06.53 den 12. marts 2015, stammer fra Statsforvaltningen, fra samstemmende udsagn fra et bredt udsnit familieadvokater og fra dokumenter i [Person A]s samværssag. Oplysningernes rigtighed har DR ingen grund til at betvivle, da der dels er sket fornøden efterprøvelse af disse, og da DR ikke har grund til at betvivle kildernes troværdighed. DR er derfor ikke enig i, at de bragte oplysninger er urigtige, eller at der ikke er udvist fornøden kildekritik.

DR talte med Tanja Graabæk, der er direktør i organisationen ”Hvert 3. barn”, DR har ingen grund til at betvivle Tanja Graabæks habilitet eller troværdighed og kontaktede Hvert 3. barn for at få objektive kommentarer til samværskonflikter fra en med kendskab til konflikttypen. DR bemærker, at Tanja Graabæks udtalelser støttes af ovenfor nævnte rundspørge til 24 familieadvokater. Det er på den baggrund DRs opfattelse, at der er udvist fornøden kildekritik, og at der er sket dækning, hvor alle interesser er blevet hørt og blevet en del af dækningen. DR afviser derfor, at det bragte indslag er misvisende eller fordrejet.

2.2.2.3 Kildekritik

DR valgte kilder, som var bredt repræsenteret og med stor indsigt i denne type sager. Endvidere var det kilder, som sad på forskellige sider af bordet, således at alle synspunkter blev repræsenteret – herunder domstole, advokater og myndigheder.

DR har ikke kendskab til de lister, som [Klager 1] refererer til i klagen. Der indgår ikke sådanne lister i udsendelsen, ligesom Foreningen Far heller ikke medvirker i udsendelsen.

Det afvises, at der skulle være en interessekonflikt i at benytte en kvindelig direktør fra ”Hvert 3. barn” i udsendelsen. Det er ikke korrekt, at ”Hvert 3. barn” er eneste medvirkende faglige ekspert i udsendelsen.

Op til udsendelsen talte DR med 24 tilfældigt udvalgte familieadvokater, som alle blev lovet kildebeskyttelse. Disse samtaler foregik overvejende ved telefonisk kontakt, men enkelte blev der holdt personlige møder med, og DR er i besiddelse af optagelser af de enkelte telefonsamtaler, ligesom DR har notater fra møderne. DR har dog afvist at fremlægge råoptagelserne. Af disse advokater fortalte 22, at de kendte til kollegaer, der går over stregen i samværssager. Over halvdelen af disse 22 nævnte [Klager 1]. Der er altså ikke tale om, at DR kun har talt med nogle få advokater. DR anser derfor påstandene som veldokumenterede.

Rundspørgen er sket i et samarbejde med Radio24syv over en periode i 2014 og i begyndelsen af 2015. Familieadvokaternes svar bygger efter DRs oplysninger på erfaringer eller kendskab til konkrete sager. DR kan af hensyn til kildebeskyttelse ikke videregive nærmere oplysninger om familieadvokaterne. I udsendelsen gengives udvalgte resultater af rundspørgen uden, at der gives oplysninger om alle de adspurgte familieadvokater. To af advokaterne, Cecilie Mieth og Rasmus Hedegaard, medvirkede dog i telefoninterview i udsendelsen.

I forhold til kilderne Bente Koudal fra *Statsforvaltningen* og Lone Brandenborg, formand for *Danske Familieadvokater*, navngiver disse ikke [Klager 1] i forbindelse med omtalen af ”brodne kar” eller ”uetiske konfliktoptrappende advokater”. DR har ikke grund til at betvivle rigtigheden af deres oplysninger.

Der er klaget over advokat Karina Hedegaard Hansens udtalelser i udsendelsen. Hun udtaler sin personlige vurdering og bruger ikke udtrykket ”uetisk adfærd”. Hun siger derimod: ”Jeg mener ikke, at det er godt advokatarbejde”. Dette gør hun i forbindelse med det at rådgive sine klienter til at gentage udokumenterede beskyldninger, hvis disse er manet til jorden, fordi man herved risikerer, at klienten kommer i konflikt med injuriebestemmelserne. Det var netop det, der skete med en af [Klager 1]s klienter, der endte med at blive dømt for injurier. Dette oplyses korrekt i udsendelsen.

Det blev i den forbindelse oplyst, at der i denne sag blev klaget til Advokatnævnet over [Klager 1], og at Advokatnævnet ikke fandt anledning til at kritisere hende.

DR skal derfor afvise, at der ikke er udvist tilstrækkelig kildekritik.

2.2.2.4 [Person A]s sag

Udsendelsen ”DR 2 Undersøger: Fædre under mistanke” tog udgangspunkt i en konkret sag, hvor en navngiven far, [Person A], fortalte sin historie. Barnets mor var repræsenteret af advokat [Klager 1], hvorfor hun indgik i udsendelsen. Udsendelsen rettede imidlertid ikke en generel kritik af familieadvokater. Det blev flere gange sagt i udsendelsen, at der kun er tale om, at en lille gruppe advokater udgør problemet. De steder hvor Statsforvaltningen og andre myndigheder udtalte sig, gik det ikke på navngivne advokater, men på, at der er få, som optrapper konflikter.

Samværssager blev beskrevet generelt i udsendelsen, herunder hvordan de foregår, baseret på ekspertudtalelser, og hvordan advokater kan være med til at konfliktoptrappe sagerne. Herudover blev den konkrete sag med [Person A] vist.

I udsendelsen blev der fremsat følgende påstande mod [Klager 1]: At en gruppe familieadvokater, herunder [Klager 1], er med til at optrappe konflikter i samværssager. I forhold til [Klager 1]s rolle i [Person A]s sag siges det i udsendelsen:

”I månederne efter sommerhuset er der løbende kontakt mellem moren og Statsforvaltningen. Her fortæller hun ikke noget om pædofili. I slutningen af september skriver hun, at hun har fået en advokat, og den 11. oktober 2010 anmelder hun [Person A] til politiet for seksuelle overgreb.”

I udsendelsen fortælles endvidere, at sagen bliver undersøgt af politiet og en psykolog, og at [Person A] imens får tilkendt otte samvær. De fleste af disse samvær bliver dog ikke noget, og han indbringer sagen for fogedretten for at få genoptaget samværet. I udsendelsen fremgår det:

”På grund af det høje konfliktniveau og morens modvilje, bliver de efterfølgende samvær ikke til noget. Derfor lægger [Person A] sag an for at få genoptaget samværet med sønnen. Sagen skal afgøres

ved fogedretten. Her gentager morens advokat detaljeret, hvordan [Person A] skulle have forgrebet sig på sønnen. ”

Københavns Byret beskikkede 11. oktober 2010 [Klager 1] som advokat for moren. Den 12. oktober 2010 sendte moren en mail til Statsforvaltningen, hvor hun oplyste, at hun havde anmeldt faren [Person A] for vold og seksuel krænkelse.

Af et processkift af 5. juni 2011 udfærdiget af [Klager 1] til fogedretten genfremsættes beskyldninger om overgreb.

Det er en tydelig pointe i udsendelsen, at en række fædre mister samværet med deres børn som konsekvens af udokumenterede beskyldninger, hvor Statsforvaltningen på baggrund heraf træffer beslutninger med begrundelsen højt konfliktniveau. Denne pointe underbygges i udsendelsen af en række fagfolk, herunder også Statsforvaltningen selv. Dette er også tilfældet i sagen om [Person A]. I Statsforvaltningens afgørelse af 5. juli 2011 blev det slået fast, at [Person A] ikke kunne få erstatningssamvær på grund af det høje konfliktniveau. Dette fremgår blandt andet af udsendelsen i følgende sekvenser:

”*Speak*: Samme dag som mødet i retten afgør Statsforvaltningen, at [Person A] ikke må se sin søn. Årsagen er konflikten med moderen. ”

Og

”*Bente Koudal fra Statsforvaltningen*: Jeg ved godt, at det kan være meget svært at forstå, hvorfor der ikke skal være samvær, hvis vi har en samværsforælder, som er en helt okay forælder, og der ikke er noget om alle de her oplysninger. Men der kan være opstået den situation, hvor barnet er kommet så meget i klemme i den her kæmpe konflikt, der har været og er mellem forældrene, at det ganske enkelt ikke magter samværet. ”

I udsendelsen anvendes udtrykket ”ulovlige metoder” ikke, hvorimod der tales om ”udokumenterede beskyldninger” og ”udokumenterede anklager”. Det afvises, at politiet ikke har foretaget efterforskning i sagen. DR har i den forbindelse henvist til ordlyden af politiets afgørelse af 17. maj 2011.

I udsendelsen anvender DR ikke udtrykket ”falske anklager”, hverken i fortællingen eller i konklusioner. Kilden [Person A] bruger udtrykket i sin egen opfattelse af sagen, hvilken han er berettiget til. Endvidere bruger Tanja Graabæk udtrykket i forhold til hendes generelle oplevelse fra sit arbejde i Statsforvaltningen.

Artiklen ”*VIDEO [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen*” omhandlede [Person A]s situation. Artiklen identificerede ikke [Klager 1] som en af de familieadvokater, der generelt medvirker til optrapning af konflikter, og artiklen indeholdt heller ingen konkrete beskyldninger mod [Klager 1] i [Person A]s sag. Det fremgik klart af artiklen, at det var [Person A]s oplevelse af sagen, der kom frem. Moren ønskede ikke at udtale sig. [Person A]s udsagn blev forelagt [Klager 1], og hendes side af sagen blev bragt. Det er således DRs opfattelse, at de i artiklen nævnte parter har haft mulighed for at udtale sig og forholde sig til udsagnene i artiklen. [Klager 1] har da heller ikke omkring denne artikel angivet, hvilke oplysninger eller påstande der skulle være urigtige.

Det er DRs opfattelse, at historien i artiklen er tilstrækkeligt belyst i forhold til de parter, der omtales, og at den således ikke er misvisende.

2.2.2.5 Forelæggelse

DR har anført, at [Klager 1] har haft mulighed for at udtale sig i de udsendelser og indslag, hvor hun er omtalt ved navn.

2.2.2.5.1 Nyhedsdækningen

DRs nyhedsredaktion fik videreformidlet problematikken omkring samværssagerne fra DR Fakta og valgte på den baggrund at dække historien i radio, artikler og nyhedsudsendelser. Til denne nyhedsdækning blev der lavet en yderligere og selvstændig research med henblik på den videre dækning af problemet. [Klager 1] blev kontaktet konkret til de sammenhænge, hvori hun indgik.

Både [Klager 1]s klient og [Klager 1] selv har fået forelagt kritikken. [Klager 1]s klient ønskede ikke at udtale sig. [Klager 1] ville gerne udtale sig til DR Nyheder, og det er DRs opfattelse, at hun er fair og loyalt citeret i indslagene.

[Klager 1] har således haft mulighed for at forholde sig til og udtale sig om påstandene om, at visse familieadvokater optrapper konflikter.

[Klager 1] blev nævnt i nogle radioindslag. Det fremgår tydeligt af indslagene, at [Klager 1] afviser at være med til at optrappe konflikter, ligesom der bringes en lydbid med hende selv, hvor hun fortæller, at hun vil bringe sin klients synspunkter frem på en etisk måde.

Indslagene identificerer ikke [Klager 1] som en af de familieadvokater, der medvirker til optrapning af konflikter.

Det fortælles i TV-Avisen kl. 18.30, at moren i sagen ikke ønskede at udtale sig, men at hendes advokat [Klager 1] afviser, at hun optrapper konflikter. [Klager 1]s udtaler i udsendelsen:

”Jeg mener, at nogle konflikter, er man nødt til at tage. Altså, man kan jo ikke samarbejde om overgreb på sit eget barn, og hvis man mener ens barn er overgrebet, så må man tage den konflikt.”

DR forbeholder sig til enhver tid redigeringsretten, da hele interviewet med [Klager 1] i sagens natur ikke kan bringes i et enkelt indslag. DR mener at have citeret hendes udtalelser loyalt og korrekt i indslaget.

For god ordens skyld bemærkes det, at indslaget ikke identificerer [Klager 1] som en af de familieadvokater, der medvirker til optrapning af konflikter.

2.2.2.5.2 Dokumentarudsendelsen

DR havde mere end en måned før programudsendelse forelagt kritikpunkterne i udsendelsen for [Klager 1] og forsøgt at få hende til at deltage i et interview, hvilket hun afslog. DR opfordrede efterfølgende [Klager 1] til skriftligt at fremsende sine synspunkter, hvilket hun indirekte gjorde ved at henvise til mailudvekslingen. Ud fra denne mailudveksling formulerede DR hendes synspunkter, som blev bragt i udsendelsen. Formuleringerne, der bruges i udsendelsen, blev forelagt [Klager 1], inden udsendelsen blev sendt. [Klager 1] har således haft mulighed for at berigtige faktiske forhold og komme med sine synspunkter.

[Klager 1] har fastholdt, at hun ikke ville deltage i interview i dokumentarudsendelsen. Hun valgte i stedet at stille op til interview i DR1 TV-Avisen samme aften. Der har ikke været nogen dialog eller aftale mellem DR2 Undersøger og [Klager 1] om, at udsendelsen ”DR2 Undersøger: Fædre under mistanke” kunne bruge citater fra det interview, hun gav til DR1 TV-Avisen. DR afviser derfor klagepunktet.

2.2.2.6 Afpublicering

DR har ikke kommenteret dette forhold.

2.2.3 Genmæle

DR mener ikke, at DR har handlet i strid med god presseskik. [Klager 1] er derfor heller ikke berettiget til genmæle over for DRs nyhedsdækning eller dokumentarudsendelsen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Der er klaget over et samarbejde mellem medierne DR, TV 2 og Radio24syv i relation til mediedækningen, og klagerne har derfor anført, at de tre mediers dækning bør vurderes samlet.

Pressenævnet behandler klagen over de tre medier samlet, men vurderingen af, hvorvidt de enkelte medier har tilsidesat god presseskik, sker i forhold til det medie, der har offentliggjort de pågældende oplysninger. Redaktøren for et medie kan efter medieansvarslovens regler som udgangspunkt kun drages til ansvar for de oplysninger, der er offentliggjort i redaktørens eget medie.

3.1 Formelle forhold

På Facebook-siden <https://www.facebook.com/events> blev linket til udsendelsen ”DR2 Undersøger: Fædre under mistanke”. Siden er arrangeret af [Person L], der er angivet som togfører i DSB. Facebook-siden fremstår ikke som en del af DRs Facebook-sider og er ikke anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1. Der er derfor ikke tale om et medie omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagen over opslag på denne Facebook-side hører således ikke under nævnets kompetence. Denne del af klagen afvises uden behandling.

Det bemærkes, at DRs radio- og tv-udsendelser er omfattet direkte af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 2, og at hjemmesiden dr.dk er anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3.

Klagen over DRs radio- og tv-kanaler samt hjemmesiden dr.dk er omfattet af Pressenævnets kompetence.

I sagen har DR gjort indsigelser over for en række formelle forhold. De formelle spørgsmål er behandlet nedenfor.

3.1.1 Klagefrist

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 3, at klager over DRs, TV 2s eller TV 2s regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik senest 12 uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende virksomheders afgørelse kan senest 12 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Der er klaget over DRs medieomtale den 12. marts 2015. Den 4. juni 2015 modtog DR en klage fra [Klager 1] og [Klager 2] over tilsidesættelse af god presseskik og en anmodning om genmæle. Klagen er

således sendt til DR på fristdagen. Ud fra indholdet af mailen af 4. juni 2015 må DR have været bekendt med det overordnede indhold af klagen. Den 9. juni 2015 præciserede [Klager 1] og [Klager 2] klagen og eftersendte en genmæletekst til DR.

Da klagen over DRs afslag af 1. juli 2015 er modtaget i Pressenævnet den 24. august 2015, er klagefristen til Pressenævnet samtidig overholdt. Klagen behandles.

3.1.2 Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

[Klager 1] er omtalt ved navn i dele af DRs mediedækning. [Klager 1] er således en del af den omtalte gruppe af familieadvokater, der henvises til som ”en eller to håndfulde familieadvokater”. Hun har derfor en sådan retlig interesse i at klage over DRs omtale, at der er grundlag for at behandle klagen i forhold til hende.

[Klager 2] er ikke på noget tidspunkt omtalt ved navn i DRs dækning og der er heller ikke andre oplysninger i DRs dækning, der gør det muligt at identificere [Klager 2] som en af de omtalte familieretsadvokater. Pressenævnet finder herefter ikke, at [Klager 2] har retlig interesse i at klage over DRs dækning. Det forhold, at [Klager 2] bliver omtalt ved navn i TV 2s dækning af sagen indebærer ikke, at hun har retlig interesse i at klage over DRs dækning. Nævnet afviser derfor at behandle klagen i forhold til [Klager 2].

3.1.3 Kildebeskyttelse, råoptagelser og seertal

Pressenævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, hvorvidt navnene på de advokater, der har udtalt sig til DR, vil være omfattet af reglerne om kildebeskyttelse i retsplejeloven. Det forhold henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence og behandles derfor ikke.

DR har under sagen afvist at fremlægge seertal og råoptagelser i anledning af den påklagede mediedækning. Det ligger videre uden for nævnets kompetence at pålægge et medie at udlevere seertal og råmateriale.

3.1.4 Mundtlig forhandling

Efter § 46, stk. 3, i medieansvarsloven samt § 8, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 86 af 9. februar 1998 om forretningsorden for Pressenævnet kan nævnet indkalde sagens parter til mundtlig forhandling. –Mundtlig forhandling kan ifølge forarbejderne til bestemmelsen i medieansvarslovens § 46, stk. 3, anvendes, hvor sagen efter nævnets opfattelse ikke er tilstrækkeligt oplyst på det skriftlige grundlag, eller hvor der er mulighed for en forligsmæssig løsning. Det fremgår også af forarbejderne, at bestemmelsen ikke giver mulighed for en egentlig bevisførelse for nævnet. Der henvises til Folketingstidende 1990-91, 2. saml., till. A, sp. 3170.

Pressenævnets sager behandles normalt på skriftligt grundlag. Der er ikke på det foreliggende grundlag anledning til at antage, at sagen ikke kan oplyses tilstrækkeligt ved parternes skriftlige indlæg, eller at der af andre grunde bør træffes afgørelse om mundtlig forhandling. Der findes herefter ikke at foreligge grundlag for at indkalde parterne til en mundtlig forhandling.

Anmodningen om mundtlig forhandling afvises, og sagen behandles nedenfor på skriftligt grundlag.

3.2 God presseskik

Pressenævnet bemærker indledningsvis til realitetsbehandlingen af indholdet af klagen, at [Klager 1] ifølge DRs indslag og udsendelser skulle anvende uetiske metoder samt være medvirkende til at optrappe konflikter mellem sine klienter og den anden forælder, modparten. DR har henvist til 11 advokater, der anfører, at klageren er med til at skabe et højt konfliktniveau i samværs- og forældremyndighedssager. Pressenævnet har ikke mulighed for at tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for beskyldningerne. Det forhold tages der derfor ikke stilling til i nedenstående behandling.

3.2.1 Offentlig interesse

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i spørgsmålet om, hvorvidt advokater anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager, hvilket DR blandt andet har brugt [Person A]s sag til at belyse. Advokat [Klager 1] repræsenterede moren, modparten i [Person A]s sag. [Klager 1] har tidligere udtalt sig til medier og taget del i den offentlige debat om samværssager, ligesom hun medvirker i DR Nyheders dækning. Nævnet finder herefter, at DR og de øvrige medier var berettiget til at omtale sagen og i den forbindelse nævne [Klager 1] ved navn i forbindelse med omtale af hendes erhvervsfaglige virke som advokat.

3.2.2 Vinkling

Der er klaget over, at DRs dækning var ensidig. Ifølge klageren er omtalen ensidig, navnlig fordi, at moren og barnets perspektiv ikke blev belyst, selvom hovedhensynet i denne type sager er "barnets bedste". Ifølge klageren fremgår det heller ikke klart af mediedækningen, at en samværssag behandles af administrative myndigheder, mens en forældremyndighedssag behandles af domstolene. [Klager 1] har ligeledes klaget over, at DR ikke sammenholdt Statsforvaltningens anslåede antal sager (på ca. 50-60 sager om året) med grundløse beskyldninger med det samlede antal samværssager (på ca. 16.000 sager årligt). Endelig mener hun, at advokaters rolle burde have været beskrevet yderligere.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Pressenævnet finder ikke grundlag for at fastslå, at redaktøren har overskredet de vide rammer for redigering ved ikke at omtale de nævnte forhold nærmere. Nævnet bemærker endvidere, at DR har bragt dele af [Klager 1]s synspunkter, der til dels gengiver de vinkler, som hun mener, er udeladt. Der henvises til følgende:

"Ens klients sandhed. Den bliver jo ved med at være den samme uanset om politiet ikke har ressourcer til at undersøge sagen. Så selvfølgelig skal min klient have lov til at få sine synspunkter frem, og det vil jeg også bringe frem på en ordentlig måde og på en etisk måde. Og så kan myndighederne jo ligesom

sige, jamen, så skal der være samvær eller der ikke skal være samvær. ” (radioindslagene kl. 06.53, 07.00, 08.00 og 09.00)

Og

”Moderens advokat, [Klager 1], siger, at samværssager er forskellige fra straffesager, fordi det vigtigste er barnets tarv og ikke forælderen rettigheder.

- Det kan godt være at faderen ikke mener, det er et overgreb, men at barnet stadig oplever det sådan, siger [Klager 1]. ”

Og videoklipet:

”Nu arbejder jeg så som advokat for voldsramte kvinder og børn, og der er jo ligesom højkonflikt, og der er der nogle børn, der oplever, at de bliver overgrebet. Og de oplysninger skal man jo som advokat bringe frem. Og det er klart, at det giver konflikter mellem forældrene, fordi den forælder, som barnet siger overgriber det, vil meget ofte benægte at have overgrebet barnet. Og barnet og den overgribende forælder, eller den barnet siger overgriber det, kan godt have hver sin opfattelse af sandheden. ” (Begge citater fra ”*VIDEO [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen*”)

Og

”Moren til [Person A]s søn har ikke ønsket at udtale sig, men hendes advokat afviser, at hun optrapper konflikter.

[Klager 1], advokat: Jeg mener, at nogen konflikter, er man nødt til at tage. Altså, man jo ikke samarbejde om overgreb på sit eget barn. Og hvis man mener, at ens eget barn er overgrebet. Så må man tage den konflikt. ” (TV-Avisen kl. 18.30)

Og:

”Morens advokat hedder [Klager 1]. Hun vil ikke deltage i et interview, men hun skriver til DR2
Undersøger:

[Der vises citat] ”Fakta er, at i samværssager med påstande om overgreb fra farens side, handler det om, hvorvidt det er sikkert for barnet at skulle på samvær. Selv om politiet i en sag ikke finder, at der er nok bevismateriale til, at sagen mod faren kan komme for retten, betyder det ikke, at overgreb ikke har fundet sted. ”

Og

”I en mail til DR, afviser morens advokat, at hun handler uetisk eller går over stregen, også når hun gentager afviste anklager. [Der vises citat] ”Forældreansvarsloven siger, at alle afgørelser skal træffes til barnets bedste. Bevistvivlen burde derfor altid komme barnet til gode i en samværssag (...) I straffesagen er formålet ikke kun at straffe, men også at sikre en uskyldig mod at blive dømt. I en samværssag må det vigtigste være, at lade tvivlen komme barnet til gode. ”

Samt

”I en af sagerne skete det netop for [Klager 1]s egen klient. Kvinden blev dømt for injurier af retten på grund af de udokumenterede beskyldninger. Den far, som blev udsat for beskyldningerne, klagede

efterfølgende over [Klager 1] til Advokatnævnet, men fik ikke medhold i sin klage over, at hun havde handlet uetisk. ” (Alle tre fra dokumentaren ”*DR2 Undersøger: Fædre under mistanke*”)

På baggrund af DRs omtale og gengivelse af [Klager 1] synspunkter finder Pressenævnet efter en samlet vurdering ikke, at der er grundlag for at anse DRs dækning for at være ensidig.

3.2.3 Kildekritik

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises overfor nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Klageren har henvist til, at medierne burde have udvist en særlig kildekritik over for interesseorganisationen Foreningen Far, selskabet Hvert 3. barn ApS og dets direktører, de anonyme advokater i rundspørgen, kontorchefen i Statsforvaltningen, formanden for Danske Familieadvokater, tidligere minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold samt advokaterne Lars Borring, Rasmus Hedegaard, Cecilie Mieth og Karina Hedegaard Hansen. Sidstnævnte repræsenterede modparten i injuriesøgsmålet, hvor der blev afsagt dom 5. marts 2013. Ved dommen blev en af [Klager 1]s klienter dømt for overtrædelse af straffelovens injuriebestemmelser. Det bemærkes, at [Klager 1] i den efterfølgende sag hos Advokatnævnet blev frifundet for overtrædelse af god advokatskik ved nævnets afgørelse af 31. oktober 2013.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at DR ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at udtalelserne fra kilderne fremstår som kildernes vurdering af den omtalte gruppe familieadvokater. Nævnet har videre lagt afgørende vægt på, at det fremgår af omtalen, at advokat Karina Hedegaard Hansen repræsenterede modparten, og at det oplyses i dokumentarudsendelsen, at Advokatnævnet ikke fandt, at [Klager 1] havde handlet i strid med god advokatskik.

Det forhold, at DR ikke giver oplysninger om eventuelle kilder med tilknytning til selskabet Hvert 3. Barn ApS, kan ikke føre til et andet resultat.

3.2.4 Korrekte oplysninger

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. jf. punkt A. 1.

3.2.4.1 [Person A]s sag

Der er klaget over DRs præsentation af [Klager 1]s rolle i [Person A]s sag i dokumentaren ”*DR2 Undersøger: Fædre under mistanke*”. [Klager 1] har anført, at hun ikke var advokat for moren til [Person A]s søn i samværssagen, men at hun kun repræsenterede moren i forældremyndighedssagen.

Af dokumentarudsendelsen fremgår følgende:

”I månederne efter sommerhuset er der løbende kontakt mellem moren og Statsforvaltningen. Her fortæller hun ikke noget om pædofili. I slutningen af september skriver hun, at hun har fået en advokat, og den 11. oktober 2010 anmelder hun [Person A] til politiet for seksuelle overgreb.”

Og

”På grund af det høje konfliktniveau og morens modvilje, bliver de efterfølgende samvær ikke til noget. Derfor lægger [Person A] sag an for at få genoptaget samværet med sønnen. Sagen skal afgøres ved fogedretten. Her gentager morens advokat detaljeret, hvordan [Person A] skulle have forgrebet sig på sønnen. ”

Samt

”Samme dag som mødet i retten afgør Statsforvaltningen, at [Person A] ikke må se sin søn. Årsagen er konflikten med moderen. ”

På baggrund af parternes oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager 1] blev beskikket som advokat for moren den 11. oktober 2010. Det fremgår af mail af 12. oktober 2010 fra moren til Statsforvaltningen:

”Med henvisning til ovennævnte journal.nr kan jeg oplyse, at jeg, i går efter samtale med egen læge og i samråd med min advokat, har anmeldt vold og seksuel krænkelse begået af [Person A] i mod min søn på baggrund af min søns udtalelser. Jeg afventer nu politiets videre behandling af sagen”

Af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011 fremgår det, at efterforskningen af mistanken mod [Person A] blev standset, da der ikke var en rimelig formodning om, at der var begået noget strafbart.

I et processkift af 5. juli 2011 til fogedretten skrevet af [Klager 1] på vegne af moren gentages beskyldningerne om seksuelle krænkelse og vold. Statsforvaltningen besluttede samme dag blandt andet at afvise [Person A]s anmodninger om samvær med barnet, da barnet ikke kunne rumme det høje konfliktniveau forældrene imellem. Begrundelsen var: *”På grund af det høje konfliktniveau finder vi, at det vil være en for stor belastning for [barnet], at der fastsættes samvær for tiden. Det bemærkes, at vi isoleret set ikke finder at der er noget at udsætte på dig som samværsforælder. ”*

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere DRs udlægning af [Klager 1]s rolle i [Person A]s sag.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at [Person A] klagede til Advokatnævnet over [Klager 1]. Advokatnævnet tog imidlertid ikke stilling til spørgsmålet om, hvorvidt god advokatskik var tilsidesat i forbindelse med processkriftet af 5. juli 2011, da [Person A]s klage over processkriftet var indbragt for Advokatnævnet efter klagefristens udløb.

I artiklen *”VIDEO [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen”* blev anvendt udsagn som:

”[Person A] blev rensset for anklager om seksuelle overgreb mod sin søn. Alligevel har han ikke set ham, siden anklagerne faldt for fire et halvt år siden. ”

Og

”Falske anklager om overgreb og vold kan få alvorlige konsekvenser i børnesager - også selvom politiet ikke rejser tiltale mod den anklagede forælder. ”

På baggrund af Københavns Politis afgørelse af 17. maj 2011, hvor politiet standser efterforskningen, da *”der ikke er en rimelig formodning om, at der er begået noget strafbart”*, lægger Pressenævnet til grund, at der ikke har været rejst en tiltale mod [Person A]. Selv om udsagnene ”renset” eller ”falske anklager”

ikke er juridisk dækkende i den konkrete situation, hvor sagen ikke blev prøvet ved domstolene, finder nævnet imidlertid i den angivne sammenhæng ikke grundlag for at udtale kritik af DR for at anvende de to udsagn.

3.2.4.2 Anden omtale

[Klager 1] har videre klaget over, at DR gør beskyldninger til fakta. Eksempelvis skriver DR i artiklen ”*Minister om uetiske familieadvokater: Advokatrådet må hanke op i sig selv*”:

”Sådan lyder det fra socialminister Manu Sareen, efter ’DR2 Undersøger’ i aften kan fortælle, at en håndfuld familieadvokater er med til at eskalere konflikter mellem forældre i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at komme med falske anklager om for eksempel seksuelle overgreb og vold.”

[Klager 1] har blandt andet henvist til, at DR ikke har dokumentation for sådanne konstateringer, og at hun ikke har modtaget kritik fra Advokatnævnet.

Afsnittet fra artiklen kan forstås som faktiske oplysninger. Det fremgår imidlertid yderligere af artiklen:

”Statsforvaltningen har kendskab til en eller to håndfulde familieadvokater, som efter deres mening handler uetisk i børnesager.

Det gør de blandt andet ved at opfordre forældre til at komme med falske anklager mod hinanden, der i sidste ende koster barnet samværet med enten sin mor eller far - også selvom den anklagede part bliver rensat for anklager.”

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at der er tale om en generel omtale, og at det fremgår af artiklen som helhed samt DRs dækning i øvrigt, at der er tale om beskyldninger og vurderinger fra kilder, herunder andre advokater. Pressenævnet udtaler derfor ikke kritik af DR.

3.2.5 Forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den, der kan være krænket, jf. punkt A. 3.

Pressenævnet finder, at beskyldningerne i artiklerne og nyhedsudsendelserne kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager 1], som DR nævner med navns nævnelse, hvorfor oplysningerne har skullet forelægges for hende.

3.2.5.1 Nyhedsdækningen

[Klager 1] er nævnt ved navn i radio- og tv-udsendelser samt på dr.dk. Pressenævnet lægger til grund, at DR interviewede [Klager 1] telefonisk den 11. marts 2015 til brug for DRs nyhedsdækning den 12. marts 2015.

Pressenævnet finder, at [Klager 1] i tilstrækkeligt omfang er kommet til orde i forbindelse med de nyhedsartikler og -udsendelser, hvor hun er nævnt ved navn. Dele af interviewet blev anvendt i DRs efterfølgende nyhedsdækning, herunder blev en del af interviewet indsat til artiklen ”*VIDEO. [Person A] har ikke set sin søn i fire år: Jeg tænker på ham 50 gange om dagen*”. Pressenævnet finder hverken anledning til at kritisere DRs forelæggelse i forhold til nyhedsdækningen den 12. marts 2015 eller, at DR

alene offentliggjorde dele af det tyve minutter lange interview, herunder til artiklen på dr.dk og ikke i DR2-dokumentaren, da hun havde afvist at lade sig interviewe til DR Fakta til kamera.

3.2.5.2 Dokumentarudsendelsen

Pressenævnet lægger til grund, at DR henvendte sig til [Klager 1] første gang ved mail af 8. februar 2015 vedrørende udsendelsen *"DR 2 Undersøger: Fædre under mistanke"*. DR oplyste om det overordnede emne for udsendelsen og om, at den konkrete sag med [Person A] ville indgå. [Klager 1] afviste at medvirke i et interview, men sendte en udtalelse til DR ved mail af 11. februar 2015. De væsentligste dele af [Klager 1]s skriftlige bemærkninger blev gengivet i udsendelsen.

[Klager 1] oplyste ved mail af 11. marts 2015 til DR Nyheder, at hun ikke havde *"noget imod, at det interview som bringes i Nyhederne også bruges i udsendelsen fra DR Fakta"*. Pressenævnet finder, at [Klager 1]s betingelser i mailen må forstås som endnu et afslag på at deltage i et interview til kamera i DR2-dokumentaren. Hun har således fået mulighed for at medvirke på sædvanlige vilkår, og ved mail af 8. februar 2015 blev hun af DR gjort bekendt med, at DR Fakta *"bliver nødt til at optage et evt. interview med dig i denne uge, hvis det praktisk skal være muligt at få det ind i programmet. Derfor vil vi foreslå, at det foregår en aften i den kommende uge"*.

Pressenævnet finder herefter, at [Klager 1] fik lejlighed til at komme til orde i forhold til den kritik, der knyttede sig til hendes erhvervsudøvelse. Pressenævnet finder således ikke anledning til at udtale kritik af DRs forelæggelse.

3.2.6 Afpublicering

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8. Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksen til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikeltæksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Klageren har anmodet medierne om at fjerne al mediedækning om emnet. DR har ikke kommenteret på anmodningen, hvilket Pressenævnet betragter som et afslag.

Da mediedækningen vedrører klagerens erhvervsmæssige virke og ikke indeholder sådanne følsomme eller private oplysninger, som kan anses som omfattet af punkt B. 8, finder Pressenævnet ikke, at DR skulle have imødekommet anmodningen om at slette mediedækningen. Nævnet udtaler herefter ikke kritik af DR for ikke at fjerne tv- og radioudsendelser samt artikler fra DRs hjemmesider.

3.3 Genmæle

Det fremgår af medieansvarslovens § 36, stk. 1, at en anmodning om genmæle i massemedierne over for oplysninger af faktisk karakter, som er egnet til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og som er bragt i et massemedie, skal tages til følge, medmindre oplysningernes rigtighed er utvivlsom.

Det følger videre af lovens § 38, stk. 1, at genmælets indhold i alt væsentligt skal være begrænset til de nødvendige faktiske oplysninger, og indholdet må ikke være retsstridigt.

Pressenævnet finder, at den foreliggende genmæletekst ikke tager stilling til konkrete oplysninger i mediedækningen og indeholder kommentarer, beklagelser på mediets vegne og vurderinger i et sådant omfang, at det ikke opfylder indholdskravet i medieansvarslovens § 38. Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge DR at bringe genmæleteksten hverken helt eller delvist.

Afgjort den 26. maj 2016.